

Polyteekkari

Polytekaren

>> nro 16/2004 TKY Otaniemi

KIPPIS!

Teekkariperinteiden

kunniaksi!

Toimittajalta

>> **VÄLITTÄMINEN KIELLETTY?**

"SUOMEN KEHITYSYHTEISTYÖMÄÄRÄRAHAT ON NOSTETTAVA YK:N SUOSITTAMALLE TASOLLE. Suomen rahoittaman kehitysyhteistyön laatua tulee aktiivisesti seurata ja parantaa. Yliopisto-opiskelijoiden on oltava tietoisia toimintansa globaaleista vaikutuksista."

Eivätkö kuulostakin hyviltä ja kauniilta ajatuksilta? Eivät ainakaan TKY:n mielestä. Viikonloppuna pidetyssä Suomen Ylioppilaskuntien Liiton liittokokouksessa TKY vaati ehdottomasti edellä mainittujen lauseiden, ja lukuisien vastaavien kappaleiden poistamista SYL:n ensi vuoden toimintasuunnitelmasta. SYL:n tosussa kehitysyhteistyötä ja kestäväää kehitystä käsittelevä osio muodostaa vain noin kolmisenkymmentä riviä kymmensivuisessa paperinivaskassa. Lähtökohtaisesti nämä rivit eivät olisi herättäneet minussakaan juuri minkäänlaista mielenkiintoa, ellei TKY olisi ottanut kappaleiden poistamista ulospäin ehkä näkyvimmäksi liittokokous-missiokseen.

Miksi ihmeessä? Opiskelijoille suunnatuista kehy-keräyksistä ei luulisi olevan suurta haittaa kenellekään ja ulkoministeriö maksaa SYL:n pienimuotoiset omat kehitysyhteistyöhankkeet, eli pieni osa Suomen valtion kehitysyhteistyömäärärahoista kanavoidaan SYL:n kautta lähinnä kehittyvien maiden opiskelijoiden auttamiseen. TKY:n mielestä tämän kaltaiset tehtävät eivät kuitenkaan kuulu pitkään kehitysyhteistyöhöissä mukana olleelle ylioppilaskuntien liitolle, vaan "asiantuntijaorganisaatioille". TKY:n näkemyksen mukaan SYL:n pitäisi keskittyä opiskelijoiden edunvalvontaan ja välttää jäsenkuntaa jakavien mielipiteiden laukomista. Näkemys on sinänsä ymmärrettävä, mutta vaatiiko tämä samalla kaikkien hyväntahtoisten ajatusten unohtamista? Ainakin minulle maailmaa parantavat fraasit ovat merkitykseltään lähinnä symbolisia. Jo se, että nuoret ovat edes huolestuneita köyhien maiden asemasta, pitää sisällään erittäin voimakkaan symbolisen viestin: Me haluamme välittää.

Teekkareiden pitkään jatkunut kiinnostus SYL:n kansalaisjärjestöroolin romuttamiseen sai muutama vuosi sitten lisää pontta, kun SYL:n silloinen hallitus, jota myös teekkarit olivat olleet valitsemassa, keksi vastustaa viidettä ydinvoimalaa ja kannattaa nyt jo hyväksyttyä uutta parisuhdelakia suomalaisten ylioppilaiden nimissä. Kysymykset jakoivat voimakkaasti SYL:n jäsenkuntaa, mutta pitääkö tämä katkeruus yrittää maksattaa nyt kolmannen maailman lapsilla? Eikö voisi vain toivoa, että SYL ei ottaisi kantaa jäsenistöä voimaakkaasti jakaviin kysymyksiin, niin kuin se ei ole itse asiassa enää pitkiin aikoihin tehnytkaan? Tai voihan myös kehitysavun maksaminen näköjään jakaa jäsenkunnan mielipiteitä. Kehy-kysymyksissä TKY:n lähimpiin liittolaisiin kuuluneiden tuhatkuntalaisten (kokoomuksen opiskelijaliitto) lausunnoissa nimittäin vilahтели jopa ajatuksia, joidenka mukaan Suomen pitäisi lopettaa kehitysavun maksaminen, nämä rahat kun joudutaan ottamaan verovaroista. Nyyh. Samalla myös TKY:n julkisuuskuvaa saatiin taas kertaheitolla pari pykälää kylmemmäksi ja oikeistolaisemmaksi muiden ylioppilaskuntien silmissä.

Toisaalta jos jäsenkunnan mielipiteitä jakavien kannanottojen laatiminen haluttaisiin kieltää, pitäisi myös TKY:n luopua samalla logiikalla omista kannareistaan. Kaikki ylioppilaskunnan jäsenet kun eivät koskaan ole mistään asiasta täysin yksimielisiä. Ennen liittokokousta TKY:n kokousedustajille vakuutettiin, että moraalista tulkintaa vaativissa kysymyksissä he voisivat äänestää vapaasti omantuntonsa mukaan. Kokouksessa kehitysmaiden hylkäämistä pidettiin kuitenkin niin tärkeänä TKY:lle, että tässäkin kysymyksessä kokousedustajilta vaadittiin ehdotonta ryhmäkuria.

Osa TKY:n kokousedustajista ei kuitenkaan lämmennyt ylioppilaskunnan näkemyksille. Kehy-kysymyksistä äänestettäessä osa varsinaisista edustajista poistui näyttävästi salista, ja jätti kehitysyhteistyön dumperisytykset varamiesten vastuulle. Teko on kuitenkin vain puoliksi arvostettava, sillä todellista selkärankaa olisi osoittanut, jos he olisivat istuneet paikoillaan ja äänestäneet moraalittomina pitämäänsä ehdotuksia vastaan. Onneksi suurin osa muiden ylioppilaskuntien edustajista haluaa, että nuori sivistyneistö välittää kehitysmaista myös jatkossa. TKY:n kehy-ehdotukset eivät menneet läpi.

Julkaisemme seuraavassa lehdessä mielellämme vastineita tähän kirjoitukseen.

Mikko Arvinen

Polyteekkari

24.11.2004

hatunnosto teekkariperinteille

Kaikki mitä olet aina halunnut tietää TKY:n taloudesta sivut 6 ja 11

Polyteekkari siivosi vanhat kuvat arkistoon s.7

Lauluperinne elää laulamalla s. 8

TKY juhli 132-vuotista taivaltaan s. 9

Mistä intialaiset koodarit tulevat? s. 12

Kannen kuva Tuomas Sauliala

KAMPUKSELLA KUULTUA:

Eikö niitä kylävaaleja voisi korvata jollain aukealla järjestettävällä kyläkokouksella?

TKY:n edustaja kylävaalien kustannuksista puhuttaessa

Polyteekkari – Polytekaren

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl

Painopaikka: I-Print, Seinäjoki

ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Erika Eerola, erika.eerola@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Marika Eerola, marika.eerola@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Pirunnyrkki Oy 02 2331 030 (kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat)

RC kustannus Oy 03 7517 888, 044 5000 440 (paikallinen mainosmyynti)

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, yhteyshenkilö Jari Laitinen, jalaitin@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 8.12.

Aineisto toimitukseen 1.12. mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Polyteekkari

painetaan

UPM-Kymmenen

valmistamalle

paperille

UPM-Kymmene

Cantina

Teekkariystävällinen opiskelijaravintola

Aukioloajat

ma-to 10.30-24.00

pe 10.30-01.00

à la carte -listalta opiskelijat -10%

Happy Hour

KESKIVIIKKOISIN JA PERJANTAISIN

KLO: 15.00-18.00

ISO OLUT 3.00 euroa

ISO SIIDERI 4.30 euroa

MEILLÄ MYÖS BILJARDIPÖYTÄ JA ERILAISIA PELEJÄ!

la, su tilauksesta auki

www.ravintolacantina.com

TKY vastustaa.

SYL:n uusi puheenjohtaja lupaa ensi vuodelle positiivisempaa toimintaa

Opiskelijapolitiikasta kiinnostuneiden ylioppilaskuntavai-
kuttajien joulu tuli tänäkin vuonna kuukauden etuajassa, kun Suomen Ylioppilaskuntien Liiton jokavuotinen liittokokous järjestettiin Espoon Korpilammella 19.-20. marraskuuta. Yli 300 innokkaan opiskelijavai-
kuttajan sulkeutuminen kahdeksi päiväksi kaikesta sivistyksestä erillään olevaan kongressikeskukseen sai jälleen kerran aikaan kutkuttavan sähköisen tunnelman toisistaan poikkeavien mielipiteiden yrittäessä löytää paikkaansa hämärissä neuvotteluhuoneissa.

Kokouksessa keskusteltiin sadoista, ja äänestettiin kymmenistä eri kysymyksistä, mutta tälläkin kertaa näkyvimmäksi lopputulokseksi jäi SYL:n uuden hallituksen valinta. Tänä vuonna SYL:n hallitukseen oli kahden puheenjohtajakandidaatin lisäksi tarjolla vain seitsemän ehdokasta kuudelle paikalle. Ehdokkaiden tuntikausia kestäneet, yömyöhään jatkuneet haastattelut ja äänten sumplimiset johtivat lopulta tilanteeseen, jossa Keskustan Opiskelijaliiton ehdokas **Mika Hämeenniemi** päätti vetäytyä kilpailusta ennen äänestystä. Päätös oli silminnähden vaikea, mutta pieneksi lohdutukseksi Hämeenniemi sai tunteikkaan luopumispuheensa jälkeen täysistuntosilta kokouksen ylivoimaisesti pisimmät aplodit.

Otaniemestä SYL:n hallitukseen valittiin Christian Järnefelt, 25-vuotias puunjalostustekniikan opiskelija. Christian oli helpottunut valinnan jälkeen. – Koko viikko on ollut melkoista rumbaa, mutta nyt tämä on ohi, Christian tuumasi onnittelijoiden ympäröimänä. Tulevia hallituslinjauksia Christian ei uskaltanut vielä lähteä vetämään, ensiksi pitää sulatella pari päivää valintaa ja tutustua vielä tarkemmin kaikkiin kysymyksiin.

SYL:n puheenjohtajan paikasta kisasi kaksi henkilöä, joista pidemmän korren veti 23-vuotias kauppatieteilijä Arttu Laasonen Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta. Tohmajärveltä kotoisin oleva, tietojohdantaa opiskeleva Laasonen sai äänestyksessä 95 ääntä HYY:n **Kaarina Huhtisen** jäädessä 51 ääneen. – Lappeenranta on teekkariylioppilaskunta, joten teekkariasiat on erityäin lähellä sydäntä, Laasonen lähetti terveisiä Otaniemen suuntaan. SYL:n ensi vuodesta Laasonen toivoo aikaisempaa positiivisempaa profiloitumista, eli asioita pitäisi pyrkiä tarkastelemaan osana suurempia kokonaisuuksia. Lisäksi Laasonen toivoo ylioppilaskuntien liitolta enemmän oma-aloitteisuutta, jotta SYL ei tyytyisi pelkästään kommentoimaan muiden ajatuksia. – Tarkoituksena olisi hakea uusia avauksia ja tuoda lisää aloitteellisuutta opiskelijapolitiikkaa koskevaan keskusteluun, Laasonen sanoi.

Paikoitellen kokous sai jopa tragikoomisia piirteitä. Esimerkiksi kopo-työryhmä käytti ansiokkaasti lähes puoli tuntia pohtiaakseen nuori- ja opiskelija-sanojen välistä merkityseroa SYL:n toimintasuunnitelmassa. Lopulta asiasta äänestettiin täysistunnossa, ja liittokokous päätti SYL:n olevan ensi vuonna enemmän opiskelijoiden kuin nuorten asialla.

Ulkoministeri Erkki Tuomioja toi liittokokoukseen valtiovalan virallisen tervehdyksen. Kongressikeskuksen suuressa, aitoa 1970-lukua huokuvassa istuntosalissa puhuessaan Tuomioja kiitteli esimerkiksi SYL:n merkittävää kansalaisjärjestöroolia globaalissa maailmassa. Tänä päivänä YYA:n tilalle on kuitenkin tullut OYY, eli Erkki Tuomiojan mukaan Suomi menestyy jatkossa osaamisen, yrittämisen ja yhteistyön avulla. Tässä asiassa korkealuokkaisen koulutuksen ja tutkimustyön merkitys

tulee Tuomiojan mukaan jatkossa entisestään korostumaan.

TKY:n hallituksen puheenjohtaja Matti Kuronen piti oman ehdokkaan saamista SYL:n hallitukseen TKY:n tämän vuoden tärkeimpänä liittokokoussaavutuksena. Sen sijaan pitkään suunniteltua SYL:n strategiatyötä ja virallisen linjan kehittämistä ei saatu eteenpäin. – Nyt liittokokous koki, että SYL:n strategiasta ja visiosta ei oltu keskusteltu vuoden mittaan tarpeeksi jäsenjärjestöjen kanssa, joten ne jätettiin hyväksymättä, Kuronen sanoi. Liittokokouksessa TKY:n edustajat olivat liikkeellä vakavalla mielellä, eikä ylioppilaskunnan edustajia näkynyt kokouksen baarityöryhmissä. – Tämä on ainoa mahdollisuus vuodessa vaikuttaa virallisesti SYL:n asioihin, joten se on ehkä parempi käyttää kunnolla, Kuronen sanoi. Järnefeltin ja Laasonen lisäksi SYL:n ensi vuoden hallitukseen valittiin Petri Eklund Oulusta, Elisa Jokelin Kuopiosta, Juha Koskinen Jyväskylästä, Niko Kynnäräinen Turun yliopistosta ja Anna-Maria Rajala Helsingin yliopistosta.

Juhani Nokelasta kopo-sihtööri

Ensi vuonna myös SYL:n sihteeristössä nähdään otaniemeläisväriä, sillä Juhani Nokela valittiin SYL:n toiseksi koulutuspoliittiseksi sihteeriksi marraskuun puolivälissä. Juhaniin kolmivuotinen toimikausi alkaa ensi vuoden alusta. – Tekemistä ja haasteita riittää varmasti. Loppuvuosi menee kaikkiin asioihin perehtyessä. Vaikka kuudetta vuotta TKK:lla tietotekniikkaa opiskeleva Juhani Nokela on ollut pitkään mukana opiskelijapolitiikassa ja esimerkiksi TKY:n hallituksen kopo-vastaavana, kertoo hän intoa opiskelijaliikkeessä vaikuttamiseen riittävän edelleen. Koulutusmaailman mullistuksissa Juhaniin toimikausi ajoittuu erittäin haastavaan aikaan. – Esimerkiksi Vanhasen globalisaatioraportissa on monia sellaisia asioita, mitä kannattaa pelätä. Suomessa on kuitenkin valittu selkeä linja, jonka mukaan korkeaan koulutukseen ja tutkimukseen halutaan panostaa, Juhani sanoi. Liittokokoukseen Juhani osallistui ”varaedustajaturistina”. – Täällä on aina mielenkiintoista nähdä miten erilaiset näkemykset kohtaavat. Aika samanlainen show tämä on kuin ennenkin, kolmatta kertaa liittokokouksen osallistunut Juhani Nokela sanoi.

Christian Järnefeltillä riitti jännitettävää liittokokouksen täysistunnoissa.

Virallinen Totuus

TKY:n hallituksen puheenjohtaja
Matti Kuronen

ELÄMÄN PARANTAMISEN LYHYT HISTORIA

Juha Siltalan ajatukset työelämän huonontumisesta ovat viime aikoina päässeet paljon esille mediassa. Vaikka työ yleisesti ottaen on fyysisesti kevyempää, tekee yhä useampi meistä sellaista työtä, jossa sorvi ei pysähdy neljältä. Lisäksi monet saavat pelätä sorvin pysähtyvän tykkäänään, toisin kuin entisten, lähes ikuisten, työpaikkojen aikana. Usein ajatukset askartelevat työasioiden parissa silloinkin, kun pitäisi keskittyä johonkin aivan muuhun. Jo nyt esimerkiksi saksalaisten suurin pelko on työpaikan menettäminen, ei oman terveyden tai perheen menettäminen. Tuottavuus kasvaa huimaa vauhtia, mutta työaika ei silti lyhene. Pääinvastoin jälkiteollisessa yhteiskunnassa työ tuntuu yhä useammin lyövän kelvon tai epäkelvon leiman työllisyyden tai pätkätöiden mukaan.

Sama muutos pätee opiskeluun ja akateemiseen työhön, vaikka ne eivät toki fyysisesti olekaan muuttaneet olemustaan. Liukuma prekariaattiin, elämästään ja tulevaisuudestaan epävarmojen joukkoon, alkaa viimeistään silloin, kun tilille tulee sekä opintotukea että palkkaa. Samaan aikaan, kun paineet omasta riittävydestä kasvavat, pitäisi ehtiä tehdä montaa eri asiaa. Töitä. Harjoitustöitä. Harrastaa. Hankkia ystäviä, menestystä ja vaikutusvaltaa. Kirjoittaa kirja, maalata taulu, kiertää maailma. Käydä suihkussa. Ostaa hammaaslankaa. Sanoinko jo, että töitä pitäisi tehdä?

Elämänlaatu huononee huononemistaan, jos tuohon kierteeseen joutuu. Itse olen joskus huomannut jopa kadehtivani eläkeläisiä, joilla on aikaa ja voimia harrastaa mielenkiintoisia asioita ja silti ottaa päivätorkut. Jos nykymeno jatkuu, viimeistään neljäkymmenen vuoden työrupeaman jälkeen olen valmis vetämään ruumispussin vetoketjun perässäni kiinni.

Jaksoittain ihminen toki ylittää äärimmäisiinkin saavutuksiin ja itsensä ylittäminen silloin tällöin antaa hienoja elämyksiä. Jakso on kuitenkin johdos jaksamisesta. Jaksamisesta puhuminen ei ole mitenkään liioiteltua; ei edes silloin kun puhutaan 20–30-vuotiaista perusterveistä opiskelijoista. Kukaan ei millään ehdi kaikkea, mutta osa asioista on tärkeämpiä kuin toiset. Syömistä ja nukkumista ei voi jättää huomiseen. Sen verran itsekäs pitää olla, että ainakin kolmasosan päivästä – sen kolmasosan, jota ei nuku eikä käytä työntekoon – käyttää omasta mielestään mukaviin asioihin.

Asetan itselleni tavoitteen: seuraavaksi kun joku kysyy, mitä minulle kuuluu, en vastaa ”aika kova kiire”, ja kykenen sanomaan sen rehellisesti.

TEKSTI: ERIKA EEROLA / KUVAT: VESA LINJA-AHO

Ristin killalla on oma kummilastenkoti Pietarissa

”Lasten iloiset ilmeet tuovat hyvän mielen”

Otaniemessä toimiva Ristin kiltä otti vuoden alussa itselleen kunnioitettavan ja haastavan tehtävän auttaa Pietarin kodittomia tai normaalista elämästä muuten syrjäytyneitä lapsia. Työ sai alkunsa kun Venäjän lasten hyväksi toimiva Mene ja kerro ry:n puheenjohtaja **Matti Anttonen** otti yhteyttä Ristin kiltaan, ja pyysi yhdistyksen toimintaan avustusta.

Anttosen työ Venäjän lasten hyväksi teki vaikutuksen ristinkiltalaisiin. Ristin killassa aktiivisesti mukana oleva **Minttu Linja-aho** kertoo, että toimintaan mukaan lähteminen vaati ristinkiltalaisilta aluksi paljon miettimistä ja harkintaa.

– Me päätimme käydä ensin katsoamassa Pietarissa, ennen kuin rupeamme tekemään mitään varainhankintaprojektia. Meitä lähti Pietariin Matin lisäksi viisi ihmistä ja kiersimme siellä muutamassa lastenkodissa. Huomasimme, että tämä on tärkeää työtä, ja että tässä olisi hyvä olla jotenkin mukana, Minttu Linja-aho kertoo.

Ensimmäisen Pietarin matkan jälkeen Ristin killassa syntyi ajatus, voisivatko he auttaa toimintaa muutenkin kuin rahallisilla avustuksilla. Lopulta yksityisestä, kristillisestä lastenkoti Elämästä tuli killan oma kummilastenkoti, jota tuetaan taloudellisesti ja tavaralahjoituksin. Lastenkodissa asuu hieman yli kymmenen 8–16-vuotiaasta lasta. Suurin osa lapsista on entisiä katulapsia, osa taas tulee alkoholi- soituneista tai väkivaltaisista perheistä.

– Jo se, että näkee lasten iloiset ilmeet, kun he pääsevät vaikka veneretkelle tai ihan vain pelaamaan jalkapalloa, tuo hyvän mielen, Minttu Linja-aho kertoo.

Ristinkiltalaiset ovat vierailleet tänä vuonna viisi kertaa Pietarissa kummilastenkodissaan.

– Lastenkoti Elämässä on muutama hengen huoneita, joissa on kerrossängyt. Tulee mieleen suomalais-

nen leirikeskus: pieniä yksinkertaisia huoneita, missä ei ole ylimääräistä rojua, kertoo neljällä Pietarin-reissulla mukana ollut Minttu.

Matkoilla ristinkiltalaisten mukana on tulkki. Yhdessä lasten kanssa lauletaan, leikitään, pelataan jalkapalloa ja retkeillään. Vieraat osallistuvat myös iltaisin lastenkodin ilta-hartauteen.

– Olemme kristityn ihmisen maljeja lapsille, vähän niin kuin kummit yleensäkin lapsille, Minttu sanoo.

Minttu nauraa, kun hän kertoo lasten matkineen suomen kieltä ja todenneen, että kieli kuulostaa ihan

hukkalapukkalalta. Venäjää Minttu ei itse vielä osaa, mutta itseopiskelu edistyy hiljalleen.

Monilla lastenkodin lapsilla on takana rankka menneisyys. Entisissä katulapsissa on Mintun mukaan kuitenkin tapahtunut muutos hyvään suuntaan lastenkoti Elämässä asumisen aikana.

– Jotenkin pystyi vertaamaan siihen, kun lastenkodissa oli käymässä lapsi, joka oli karannut lastenkodista kadulle. Hän oli ihan kuin eri maasta: istui kädet puuhkassa, ei suostunut katsomaan ketään silmiin ja liima oli vielä piilotettuna takin alle.

Lastenkoti ei saa tukea valtiolta, ja siksi se kamppailee talousvaikeuksissa. Työntekijöillekään ei aina ole varaa maksaa palkkaa. Raha- ja tavaralahjoitukset tulevatkin todelliseen tarpeeseen.

Minttu Linja-aho on vierailut lastenkodissa tänä vuonna jo neljästi. Viidennelle matkalle lähdetään marraskuun lopulla.

– Viemme lastenkotiin mielellämme varsinkin ruokaa, hyväkuntoisia kenkiä ja urheiluvälineitä. Siellä on tosi iso tarve tuollaisille tavaroille. Lastenkodin talous on pienestä kiinni, Minttu toteaa.

Seuraavalle vierailureissulle ristinkiltalaiset lähtevät marraskuun lopussa. Ensi vuoden reissuille otetaan mukaan myös uusia lähtiöitä.

– Kun lapset jo tuntevat ja tietävät meidät, vastaanotto on tosi iloinen. Kun lähdemme pois, lapset kysyvät, koska tulette seuraavan kerran, tulkaa taas pian. 🇷🇺

Lisätietoa: www.ristinkilta.fi/venaja

Ristin killan kummilastenkodissa asuu hieman yli kymmenen lasta. Suurin osa heistä on entisiä katulapsia.

SEPPÖ KIVIVUORI ON VUODEN OPETTAJA

>> TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA ON MYÖNTÄNYT VUODEN OPETTAJA-PALKINNON VUODESTA 1980 LÄHTIEN VALITSEMALLEEN OPETTAJALLE. PALKINNON TARKOITUKSENA ON LISÄTÄ OPETUKSEN ARVOSTUSTA JA SITEN OPETUKSEN LAATUA TEKNILLISESSÄ KORKEAKOULUSSA.

Professori Seppo Kivivuori sai lukuisia onnitteluja TKY:n vuosijuhlassa vuoden opettajan arvonimen julkistamisen jälkeen.

Professori **Seppo Kivivuori** on valittu TKK:n Vuoden opettajaksi. Ylioppilaskunnan myöntämän kunnianosoituksen perusteissa kiitellään erityisesti Kivivuoren huolellisesti valmisteltuja luentoja ja hyvin valittuja opetusmetodeja.

“Hänestä huokuva positiivinen asenne opetusta ja opetettavaa aihetta kohtaan antaa motivaation kaikille hänen kurssiansa opiskelijoille. Opiskelijoiden antaman palautteen mukaan hän on helposti lähestytävää, ja kurssilla vastaan tulevat ongelmatilanteet voivat ratketa juttutuokiossa osaston käytävällä. Aikaa tapaamiselle ei tarvitse erikseen var-

MIKKO ARVINEN

ta, hänen toimistonsa ovet ovat aina opiskelijoille avoinna.” Aikamoisia kehuja.

– Kyllä tästä pitää olla kiitollinen. Mutta kyllä tässä on muitakin osapuolia, meillä koko laboratorion väki on panostanut kovasti opetukseen, Materiaalien muokkauksen ja lämpökäsittelyn laboratorion esimies sanoo.

Nykyisessä virassaan professori Kivivuori on toiminut viiden vuoden ajan. Tuona aikana kurssien sisältöihin on pyritty kiinnittämään erityistä huomiota. Luokan edessä paraskaan kurssien suunnittelu ei kuitenkaan yksin auta, sillä opettaminen on kiistatta taitolaji.

– Ehkä tärkeintä on olla oma itsensä. Homma ei onnistu jos menee luokan eteen näyttelemään, Professori Kivivuori sanoo, ja lisää, että opettajan pitää tieteenkin myös itse tietää ja ymmärtää opetettavat asiat perusteellisesti.

OMIA OPETUSMETODEJA

Varsinaista pedagogista pätevyyttä Vuoden opettajalla ei ole, vaan opetusmetodit ovat kehittyneet enemmän ”mutu-tuntumalla” kuin kasvatustieteen oppikirjoihin perehtymällä. Viime aikoina professori Kivivuori kertoo ihastuneensa ongelmalähtöisiin opetusmenetelmiin. Sen

sijaan, että opiskelijoille yritettäisiin antaa kaikki opit valmiiksi pureksittuina, haluaa professori Kivivuori kannustaa opiskelijoita hankkimaan itse tietoa ja soveltamaan oppeja myös käytännössä. Yhtenä esimerkkinä hän mainitsee kurssin, jolla opiskelijat joutuivat vertailemaan erilaisten veitsien ominaisuuksia ja materiaalin valintaa niiden käyttötarkoitusten mukaan. Rakennuspuukon teräs ei välttämättä sovellu kirurgin veitseen ja päinvastoin.

– Esimerkiksi autojen koreissa käytettiin aikaisemmin pehmeää metallia, joka saatiin muotoutumaan mahdollisimman helposti. Nykyisin

haetaan aikaisempaan verrattuna jopa kolminkertaista lujuutta, Kivivuori kertoo.

Nykyisin jopa perusmetalliteollisuus pyrkii räätälöimään valmistettavat metalliseokset mahdollisimman pitkälle kulloisenkin käyttötarkoituksen mukaan. Tämä tuo uusia haasteita myös alan koulutukseen.

– Valmiiden materiaalien käyttöä on helppo opettaa, mutta haluttujen ominaisuuksien räätälöintiä asiakkaiden tarpeiden mukaan on jo paljon vaikeampaa.

Materiaalitekniikankin tutkimus tapahtuu nykyisin pääasiassa tietokoneilla simuloimalla. Teorioiden toimivuutta käydään kuitenkin säännöllisesti tutkimassa myös teollisuuslaitoksissa, ja professori itsekin osallistuu säännöllisesti yritysvierailuille.

35 VUOTTA TKK:LLA

Seppo Kivivuori kertoo itsekin opiskelleensa lähes koko ikänsä. Suomesta ei varmasti löydy montaakaan muuta professoria, jonka opiskelu-ura olisi alkanut ammattikoulun metallilinjalta. Kivivuori valmistui ammattioppilaitoksesta vuonna 1964, minkä jälkeen hän tuli nykyiseen työpaikkaansa mekaanikko-oppilaaksi. Otaniemen ilmapiiri tuntui jo tuolloin kannustavalta, joten seuraavaksi Kivivuoren opintie johti Käpylän iltaoppikoulun kautta lukioon ja sittemmin opiskelijaksi TKK:lle. Diplomi-insinööriksi Kivivuori valmistui 4,5 vuodessa.

– Minä olin kauhean tyytyväinen ja silloin minä vain odottelin, koska täältä vapautuisi laboratorioinsinöörin vakanssi.

Virkaa sai aluksi odotella, mutta samalla oli hyvin aikaa jatko-opinnoille. Tekniikan tohtoriksi Kivivuori väitteli 1980-luvun alussa. Tämä jälkeen hän päätyi opettajaksi puoleksi vahingossa.

– Yhtenä päivänä meidän silloinen sihteeri tuli vain kysymään, että etkö sinä voisi mennä opettamaan. Silloin minä mietin, että en minä osaa mitään opettaa, eikä minusta ole opettajaksi, Kivivuori muistelee.

Kivivuoren opettajan ura alkoi varovaisesti muuttaman erikoiskurssin vetäjänä, mutta hiljakseen opetusvastuuta alkoi kertyä koko ajan enemmän. Nykyisin opetukseen panostaminen on vaatinut oman tutkimustyön unohtamista lähes tyystin.

– Minä olen laittanut nyt opettamisen etusijalle. Kyllä se professorin tärkein tehtävä on auttaa näitä nuoria eteenpäin niin opetuksen kuin tutkimuksenkin alueella.

Luentosalien ja laboratorioden lisäksi professorin aika kuluu esimerkiksi TKK:n lentopallojoukkueessa. Viime vuosina hänet on voinut nähdä myös pesäpallokentän laidalla. Seppo Kivivuoren 15- ja 17-vuotiaat pojat ovat aktiivisia pelaajia, ja Seppo Kivivuori toimii poikien joukkueen johtajana. Toisin kuin monet nuoremmat saattaisivat kuvitella, on pesäpallo myös stadilaisten urheilulaji. Professori Kivivuori on juuri palaamassa muisteluissa pesäpallon ansiokkaaseen helsinkiläishistoriaan, kun nuori opiskelija koputtaa professorin oveen kysyäkseen diplomityön kanssa vastaan tulleista ongelmista. Vuoden opettaja on aika päästä jatkamaan ansiokasta työtään. 📌

>1. Mitä sinulle tulee mieleen sanasta ”teekkariperinteet”? >>2. Mitkä ovat parhaimmat teekkariperinteet? >>>3. Pitäisikö jostakin teekkariperinteestä mielestäsi luopua? TEKSTI JA KUVAT ERIKA EEROLA

Mikko, tietotekniikka, 4. vuosikurssi

1. Teekkarilakki, haalarit ja bileet, joista vappu tulee erityisesti mieleen.
2. Ensimmäiset viikot täällä Otaniemessä olivat aika mukavia, oppi tuntemaan porukkaa ja tutorit olivat mukavia. Olen täällä vaihto-oppilaana tämän lukukauden, opiskelen Tukholmassa.
3. Ei minun mielestäni, teekkariperinteet ovat kivoja. Kyllä niitä kannattaa pitää yllä, ei niistä kannata luopua.

Martti, kemiantekniikka, 2. vuosikurssi

1. Teekkariperinteeseen kuuluu paljon juhlamista ja hauskanpitoa sekä ankaraa lukemista.
2. Sitsaaminen on aina kivaa, koska siellä näkee uusia ihmisiä ja siellä on teekkarifiilis: hieno puku, paljon laulua ja hyvää ruokaa.
3. Ei, itse asiassa niitä saisi olla vähän enemmän. Sitsaamisen ohella voisi olla joku muu hieno pukujuhla. Onhan TKY:llä vuosijuhlat, mutta pukujuhla saisi olla vielä lisää.

Mikko, tietoliikennetekniikka, 2. vuosikurssi

1. Teekkariperinteeseen kuuluvat laulut ja kaikki juhlat, kuten vappu ja sitsit. Ja saunaillat totta kai.
2. Vappu tietysti kaikkinen siihen liittyvine juttuineen. Juuri ennen vappua Kylässä on esimerkiksi joka puolella ihmisiä, se on hienoa.
3. Ei oikeastaan, ei ne mitenkään törkeitä ole. Jotkut puhuvat, että pitäisi luopua Teekkarihymnin ”Yö kuin sielu neekerin” -sanoituksesta, mutta en näe siihen mitään syytä.

Jenni, yhdyskunta- ja ympäristötekniikka, 1. vuosikurssi

1. Teekkarijäynä, bileet ja yleinen hauskanpito.
2. Vappu tulee mieleen, se tuntuu niin teekkarimaiselta, silloin näkee kaikista eniten tupsupäitä.
3. Ei, en ole törmännyt mihinkään niin ikävään, että siitä pitäisi luopua.

Ensi vuoden budjetti lyödään lukkoon edustajiston 25.11. pidettävässä kokouksessa. Kokous voi tehdä muutoksia budjettiesitykseen.

OPINTOSEKTORIIN JA LIIKUNTAAN PANOSTETAAN

Rakennushankkeet nostavat TKY:n ensi vuoden liikevaihdon yli 8 miljoonaan euroon

Jos Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan ensi vuoden budjettia kuvailisi yritysten tilinpäätösanalyysistä tuilla termeillä, olisi ylioppilaskunnalle annettava hyvä arvosana vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta. Pääoman tuottoa ja kannattavuutta arvioitaessa arvosana olisi sen sijaan surkea. Onneksi ylioppilaskunnan taloutta ei kuitenkaan pyöritetä voiton maksimointiin tähtäävä rahan-kiilto silmissä, vaan sijoitustoiminta ja investoinnit tähtäävät toiminnan jatkuvuuden turvaamiseen ja kaikille yhteisen edunvalvonta- ja palvelutoiminnan parantamiseen.

– TKY:n sijoitustoiminnassa ei ole isoa riskiä, mutta silloin ei voi odottaa kovin suurta tuottoakaan. Voisi sanoa, että rahat on sijoitettu tuottavasti ja turvaavasti, TKY:n ta-

MIKKO ARVINEN

lousjohtaja **Erkki Koski** kertoo.

Ensi vuoden budjetin ylivoimaisesti suurin osa muodostuu TKY:n asuntolatoiminnan tuloista ja menoista. Hieman yli 8 miljoonan euron liikevaihdesta lähes 5 miljoonaa euroa pyörii asuntotoiminnassa. TKY:n budjetissa asuntotoiminta on kuitenkin eriytetty täysin omaksi sektorikseen, joten uusien kiinteistöjen rakentaminen ei rasita koko ”emokonsernin” käyttökatetta.

ASUNTOJA JA KIINTEISTÖJÄ

TKY:n omaisuus muodostuu pääasias-
sa Teekkarikylästä, rahasto- ja kiinteis-
tösijoituksista sekä Dipoli-talosta. Jäl-
kimmäisen ylläpitoon kuluu vuosittain
lähes miljoona euroa, mutta summa
saadaan kuitattua TKK:n maksamilla
vuokrilla. Noin seitsemän miljoonan
euron arvoisessa sijoitussalkussa, jo-

ta TKY:llä kutsutaan pooliksi, omaisuus muodostuu puoliksi pääasiassa eri puolilla pääkaupunkiseutua sijaitsevista kiinteistöistä ja puoliksi korko- ja osakerahastoista ja suorista osakeomistuksista. Osakesijoittamisessa TKY luottaa perinteiseen suomalaiseen perusteellisuuteen, ja osakesalkusta löytyy tasaisina 5–10 prosentin osuuksina tunnetuimpien suomalaisyritysten osakkeita.

Sijoituspoolin tasaiset tuotot takaavat, että yhdistysten toimintaan riittää tasaisesti jaettavaa vuodesta toiseen. Tänä vuonna sijoitussalkku tuotti odotettua paremmin, mutta yhdistysten rahoituksessa tätä 100 000 euron ylimääräistä tuloa ei kuitenkaan nähdä. Sijoituspoolille on laskettu keskimääräinen tuotto-odotus kymmenen vuoden aikavälille, ja nyt saatu ylimääräinen voitto sijoitetaan takaisin rahastoon pahan päivän varalle tasoittamaan tulevia vaihteluja. Näin vapun järjestäminen voidaan taata myös taloudellisesti huonompina vuosina.

Budjetissa TKY:n talous on jaettu neljään itsenäisesti toimivaan osaan: asuntolatoimintaan, Dipoli-taloon, sijoituspooliin ja järjestötoimintaan. Näin esimerkiksi sijoituspoolin mahdolliset tappiot eivät uhkaisi TKY:n järjestötoimintaa. Yhteensä TKY:n järjestötoiminnan liikevaihto on 1,13 miljoonaa euroa. Tuloista 530 tuhatta tulee suoraan opiskelijoiden vuosittain maksamista jäsenmaksuista ja 350 tuhatta toiminnan sisäisistä tuloista kuten juhlien pääsylipputulosta. Lopuosa katetaan poolin ja Dipoli-talon vuokrien tuotoilla.

TOIMINTA EI OLE ILMAISTA

TKY:n järjestötoiminta jakaantuu lukuisiin eri luokkiin, joihin mahtuu esimerkiksi teekkareiden liikunta- ja kulttuuritoiminnan tukemista, isohenkilötoimintaa, opinto- ja kansainvälisiä asioita, eri yhteisöjen jäsenmaksuja ja Rantasaunan ja Servin mökin ylimääräisten menojen paikkaamista. Hyvän kuvan rahoitettavista kohteista saa tutustumalla esimerkiksi TKY:n kotisivujen Palvelut-hakemistoon. Budjetissa myös OUBS, Polyteekkari, T-lehti, arkisto ja Polyteekkarimuseo haukkaavat oman pienen siivunsa yhteisestä kasta. TKY:n myöntämiin stipen-

deihin käytetään ensi vuonna 50 000 euroa.

Budjetista puhuttaessa järjestötoiminnan avustukset kiinnostavat monia TKY:n jäseniä. Avustukset jaetaan kuitenkin tasapuolisuuteen pyrkivillä matemaattisilla kaavoilla, joten TKY:n edustajistossa ei synny muista ylioppilaskunnista tuttua yhdistysten edustajien kotiinpäinvetämisfarssia budjetineuvotteluiden yhteydessä. Sen sijaan Servin mökin subventiot herättivät tänäkin vuonna keskustelua edustajiston budjetti-iltakoulussa. Museoviraston suojelema talo on ja pysyy TKY:n taloudellisenä murheenkryminä. Todellisia ylläpitokustannuksia vastaavalla vuokralla taloon olisi mahdollonta saada vuokralaisia, eikä isolle rahalla peruskorjattua rakennusta viitsisi enää oikein polttaakaan. Tästä syystä bile- ja ruokapaikka rasittaa ensi vuonna TKY:n taloutta yli 90 tuhannella eurolla, mutta summasta yli puolet menee onneksi peruskorjauksen lainojen lyhentämiseen.

Järjestötoiminnan budjetissa suurimmat ensi vuodelle kaavailut muutokset löytyvät opinto- ja liikuntasek-

torilta. Esimerkiksi opintosuunnitelmissa on tulossa ensi vuodelle suuria muutoksia, joten opiskelijoiden edunvalvontaa ja tiedonsaantia halutaan varmistaa panostamalla opintoasioiden hoitamiseen, eli käytännössä asioista vastaavien sihteerien työtuntimäärien lisäämiseen, ensi vuonna lähes 20 tuhatta euroa tätä vuotta enemmän, yhteensä 48 tuhatta euroa. Opiskelijoiden liikuntaliitto päätti puolestaan alentaa jäsenmaksuaan 0,8:sta 0,5:teen euroon per opiskelijajäsen, joten tästä säästyvät yli 3000 euroa lisätään TKY:n oman liikuntatoiminnan kehittämiseen. Jäsenmaksuista ylivoimaisesti suurin osa, noin 40 000 euroa menee Suomen ylioppilaskuntien liitolle.

Budjettiesitystä tarkastelemalla voi päätellä, että työ ylioppilaskunnan palveluksessa vaatii pyyteetöntä halua omistautua järjestötyölle. Esimerkiksi TKY:n hallituksen puheenjohtaja saa käytännössä täysipäiväisestä työstään ruhtinaallisen tuhannen euron kuukausikorvauksen, eivätkä sihteerienkään palkat kilpaile yksityisten työntekijä tarjouksille. ■

Iltalypsyllä budjettiriihessä

”KIEHTOVA” JA ”JÄNNITTÄVÄ” EIVÄT OLE NE SANAT, jotka ensimmäisenä tulevat mieleen budjettikäsittelystä. Itse asiassa aihe kuulostaa yhtä stimuloivalta kuin kylmä kaurapuuro. Loputtomalta tuntuvien numerosarjojen taakse kuitenkin kätkeytyy asioita, joiden luulisi kiinnostavan jokaista ylioppilaskunnan jäsentä. Laskennallisesti jokainen TKY:n jäsen omistaa 5000 euroa yhteisestä omaisuudestamme. Siis 5000 hyvää syytä välittää.

Tänä vuonna edustajisto otettiin tavallista aikaisemmin mukaan talousarvioprosessiin. Tästä kiitokset puheenjohtajistolle. Lokakuun alussa ensi kertaa järjestetyssä budjetin lähetekeskustelussa edaattorit löivät pienryhmissä viisaat päänsä yhteen ja laativat hallitukselle omat ”leikkauslistansa”. Aivoriitti tuotti runsaasti ehdotuksia, jotka koottuna toimitettiin hallituksen pureksittaviksi.

Marraskuun toisella viikolla järjestetyssä budjetti-iltakoulussa hallituksen puheenjohtaja sitten kärsivällisesti ja kohteliaasti tyrmäsi käytännöllisesti katsoen kaikki edustajiston ehdotukset. Ymmärrän kyllä, että vaaleanpunaiseen possujunaan ei haluta osoittaa rahaa, mutta huomattavasti varteenotettavampiakin ehdotuksia sivuutettiin kevyen oloisesti. Esimerkkinä käyköön T-lehti, jonka asemasta on keskusteltu vuoden alusta lähtien. Miksi haluamme käyttää vuodessa yli 30 000 euroa julkaisuun, joka on liian tylsä viihdelehdiksi, mutta liian kevyt varteenotettavaksi asialehdiksi? Lehti, joka yrittää samanaikaisesti miellyttää Otaniemen, Oulun, Lappeenrannan ja Tampereen tekkareita, ei profiloitu mihinkään.

Entä pitäisikö TKY:n yleisen kehityksen vastaisesti ryhtyä jälleen tuottamaan itse palveluitaan? Ulkoistamisen kelkka voitaisiin kääntää ympäri palkkaamalla Teekkarikylälle jälleen oikeakin talonmies, kunniatalonmiehemme tuskin ryhtyy haravoimaan syksyn lehtiä Perhekyllän pihoilta. Asukasviihtyvyyden ja palvelun lisäksi parantuisi Teekkarikylän profiili. Myönnän toki, että lähienkilösten palkkaaminen on pitkän tähtäimen linjaus, joka vaatii perusteellisen pohjatyn. Toivottavasti hallitus ja pääsihteeri jatkavat asian päähkäilyä.

Kaikesta tilityksestä huolimatta en ole pettynyt tämänvuotiseen budjettimenettelyyn, vaan uskon, että kehityksen lopullista pistettä ei ole saavutettu. Toivoakseni ensi vuonnaakin järjestetään lähetekeskustelu, ja hallitus osaltaan pitää yllä aktiivista keskusteluyhteyttä edustajistoon päin. Talousarvion hyväksyminen on kenties vaikein edustajiston vuosittainen päätös. Jokaiselta edaattorilta on lupa odottaa perusteellista paneutumista numeromagiikan saloihin.

Aleksi Päiväläinen

Kirjoittaja on Koneen edaattori

Tutalaisten TIMES-taidot saivat oman kunniaaulun

Tuotantotalouden Kilta Prodekon kiltahuonetta komistaa pian uusi, kirkkaana loistava kunniaa-
hina on kirjattu prodekalaisten menestys Euroopan laajuisessa TIMES (Tournament In Management and Engineering Skills) -business case -kilpailussa. Taulua kelpaa katsella. Euroopan tuta-opiskelijoiden kattojärjestö ESTIEMin järjestämä kilpailu on järjestetty yksitoista kertaa, ja prodekolaiset ovat nousseet palkintopallille yhdeksän kertaa. Kilpailun voitto on saatu Otaniemeen kolmesti. Kunniaa-
hina on koottu menestyneiden joukkueiden jäsenten nimet. Prodekon puheenjohtaja Mikko Rönkkö kertoo, että tänä vuonna kilpailun toinen sija saavutettiin Hampurissa esimerkiksi öljy-yhtiön Euroopan laajuisen jake-
lustrategian kuvitteellisella uudistamisella.

Sponsoreita ja prodekolaisia.
Vasemmalta oikealle **Tommas Kähri, Hannu Suonio, Mikko Rönkkö, Kaarlo Väisänen, Niklas Kari ja Tero Tolonen.**

PARTURI-KAMPAAMO INNO•HAIR

INNOLI 1
Tekniikantie 12
02150 ESPOO
(09) 2517 2051

**Taas lähtee letti,
kun alkaa opintosetti !**

Fly DOWN under

menohinnat alk.

Auckland 630,-
Brisbane 623,-
Cairns 608,-
Melbourne 614,-
Perth 614,-
Sydney 632,-

Myynti 30.11.04 asti. Matkustus menosuuntaan 20.1.-30.6.05, paluu voimassa 12kk.
Menolennot Helsingistä sis. verot ja palvelumaksun.
Opiskelijoilta (alle 33v.) ja alle 26-vuotiaille. ISIC/IYTC-kortti tarvitaan. Pysähdä Bangkokissa tai Singaporessa ja yhdistä useampi kohde esim. lennä Perthiin ja palaa Cairnsiin! Kysy myös hinnat alkaen muualta Suomesta!

STA TRAVEL

www.statravel.fi

helsinki@statravel.fi 09 6812 7710

Vanhon valokuvien selailu on mielenkiintoista puuhaa kaikille historiasta, ihmisistä tai valokuvauksesta kiinnostuneille. Vaikka Polyteekkarin kuvaarkistoon tutustuminen alkoi tuntua työnteolta jossain kolmannen tuhanen kuvan kohdalla, tuli kaikki Polyteekkarin toimituksesta löytyneet valokuvat käytyä vihdoinkin läpi. Samalla syntyi ajatus vanhojen, toimituksen nurkissa ylimääräisinä lojuvien kuvien lahjoittamisesta TKY:n arkistoon.

Jos kuvia oli yhteensä noin 10 000 kappaletta, näistä puolet päätyi suoraan mappi-ööhön. Tuhansien vanhojen valokuvien heittäminen roskalaatikkoon saattaa kuulostaa moraalittomalta, mutta suurin osa näistä kuvista oli kaksoiskappaleita, tai muuten luokattoman huonoja, tunnistamattomia otoksia. Kaikella

MIKKO ARVINEN

kollista ja kaksi muovikkassillista vanhoja valokuvia.

– Miksi näissä ei ole nimiä tai mitään tietoja siitä, missä ja milloin kuva on otettu, Tiina Metso huutaa nostettuaan muovikkassista kymmenen päällimmäistä valokuvaa, joista sattumalta yhdeksän ensimmäistä ovat ilman mitään merkintöjä.

Jos valokuvassa olevia ihmisiä ei tunnusteta, romahtaa kuvan historiallinen arvo välittömästi. Arkistosta löytyy satoja tunnistettaviakin ajan kuvia eri vuosikymmeniltä, eli tunnistamattonta kuvaa ei kannata säilyttää pelkästään sen takia, että nähtäisiin, minkälaiset hiukset ihmisillä on ollut vuonna 1994.

– Kuvien saaminen ilahduttaa, mutta tuo sekavuus ei ilahduta kyllä ollenkaan, Tiina Metso manaili.

Tiina Metso esittääkin kaikille TKY-läisille toiveen, että kaikkiin

vista on otettu erilaisissa virallisemmissä tilanteissa tai tilaisuuksissa, mutta ”tavallisten riviteekkareiden” arkipäiväisestä elämästä tai epävirallisemmasta juhlinnasta kertovia vanhoja kuvia on säilynyt paljon vähemmän. Seuraava suuri haaste odottaa digitaalisten kuvien kanssa.

– Sehän on jo todistettu, että mustavalkoiset paperikuvat säilyvät. 1800-luvun valokuvat voivat olla vieläkin priimakuntoisia, mutta saa nähdä mitä meillä on digitaalisista kuvista jäljellä parinkymmenen vuoden kuluttua.

ARKISTO VAI VARASTO?

Viime keväänä TKY:n arkistonhoitajana aloittanut Tiina Metso kertoo, että TKY:n arkiston tilanne on siirtymässä tavaroiden aktiivisesta haalimisesta ja vanhojen esineiden pelastamisesta varsinaiseen arkistointiin.

teitä vieroksuttaisiin yliopistollaan. Sen sijaan teekkarikulttuuri on eriytynyt sen verran myöhäisessä vaiheessa muusta yliopistokoulutuksesta, että lyhytaikaisempien perinteiden hahmottaminen saattaa olla konkreettisesti helpompaa.

– Teekkareilla on esimerkiksi omat lakkiohjesäännöt, mutta yliopiston puolella vastaavia sääntöjä ei ole, sillä lakin käytön perinteet muotoutuivat ajan saatossa 1800-luvulta lähtien.

Yksi teekkarikulttuuriin olennai-

sena osana kuuluva asia ovat kuitenkin tilaisuutta varten valmistetut viinapullojen etiketit. Arkistoinnin kannalta pullo on kuitenkin ongelmallisia, sillä vanhoja etikettejä ei niin vain irrotella pulloista, joten kaikki pullokin pitää siis säästää. Varsinkaan uudempien tarraetikettien ei enää revitä pulloista ehjinä irti, joten Tiina Metso toivoo, että uusia erikois-etikettejä liimailtaessa voisi saman tien jättää muutaman etiketin liimaamatta, jotta arkisto ei muuttuisi pullomereksi. ■

Otahuuto perustettiin vuonna 1952. Vuonna 1948 ensimmäisen kerran perustettu ja välillä lakkautettu Nyytiset korvasi Contactor-nimisen lehden 1970-luvulla. Polyteekkari korvasi molemmat vuonna 2002 (lue lisää arkistojutusta: www.polyteekkari.fi/pt.pl?juttu=313).

Kari Rannan hiusmuotia vuodelta miekka ja kypärä.

HISTORIAN SIIPIEN HAVINAA, PÖLYÄ JA KELLASTUNEITA VALOKUVIA

Polyteekkari lahjoitti Nyytisten ja Otahuudon vanhat valokuvat ylioppilaskunnan arkistoon

kunnioituksella edeltäjiä kohtaan, mutta kaikki Otahuudon ja Nyytisten toimittajat eivät olleet maailman parhaita tai taitavimpia valokuvaajia. Toisaalta hyvien kuvien ottaminen perustuu siihen, että otetaan tarpeeksi kuvia, mistä on sitten varaa valita. Näin arkistosta saattoikin löytyä 30 kuvaa saman haastateltavan naamasta. Joku Teekkarikylän lahja valokuvaukselle oli nähnyt vangitsevaa ilmeikkyyttä myös maassa makaavassa jätessäiliössä, joten tästäkin oli 30 kuvaa eri kuvakulmista...

Kuvia katsellessa huomasikin selvästi, että Teekkarikylän siisteydessä on aina riittänyt puhuttavaa. Esimerkiksi maahan upotettavien jätessäiliöiden saapuminen Teekkarikylään on ollut aikanaan selvästi merkittävä tapaus, sillä pelkästään näitä muovisia jätessäiliöitä esittäviä kuvia arkistosta löytyi arviolta 200 kappaletta. Nyt näistä kuvista 98 prosenttia pääsi tavallaan takaisin kotiin, tai aikakin syntysijoilleen. Hauskimmat ja parhaimmat otokset tulevat toki ilahduttamaan Polyteekkarin lukijoita myös jatkossa.

NIMET MUKAAN KUVIIN

TKY:n järjestötoiminnan arkistonhoitaja **Tiina Metso** ei pelkästään ilahtunut nähtyään kaksi pahlilaati-

kuviin merkittäisiin heti kuvia ensimmäisen kerran katsellessa selvästi tiedot siitä, missä kuva on otettu ja mitä kuvassa tapahtuu. Vaikka Tiina Metso ei elättele toiveita kuvien nopeasta lajittelusta, saattaa Polyteekkarillakin olla jonakin päivänä mahdollisuus käydä lainaamassa vanhoja valokuvia valmiiksi järjestelystä arkistosta, mistä haluttu valokuva löytyy kuin kirjaston hyllyltä. Alustavasti kiitosta voi jo antaa **Jouni Saarenpäälle**, joka kävi valokuvaarkistoa viime kesänä ahkerasti läpi. Työtä on silti vielä valtavasti jäljellä. Vanhoja kuvia löytyi enemmän kuin aluksi luultiinkaan.

Kuvien arkistoinnista puhuttaessa Otahuudon toimituksille on annettava Nyytisiä paremmat pisteet. Suurin osa kuvista oli pakattu selkeästi merkittyihin ruskeisiin kirjekuoriin, yhdessä lehdessä olleet kuvat per kuori. Tähän joukkoon mahtui lukuisia hauskoja otoksia, mille Polyteekkarillakin olisi saattanut olla vielä käyttöä. Kokonaisuuksien hajottaminen olisi ollut kuitenkin väärin jälkipolvia kohtaan, joten näitä kuvia Polyteekkarin sivuilla ei todennäköisesti nähdä vähään aikaan.

Otahuudon ja Nyytisten kuvat saavat Tiina Metsolta myös kiitosta. Suurin osa arkistoon päätyneistä ku-

– Nyt me voimme pikku hiljaa keskittyä pitkäjänteisempään työhön ja siihen, että historian esineet jäävät paremmassa kunnossa seuraavalle polvelle.

TKY:n järjestötoiminnan arkistoon on kertynyt yli sadan vuoden ajalta noin 50 neliömetrin verran teekkarihistoriaa käsittelevää aineistoa korkeisiin hyllyihin. Seuraava haaste olisikin saada arkisto todella järjesteltyä arkistoksi. Nyt arkistonhoitaja Tiina Metso kutsuu itseään leikkillisesti varastonhoitajaksi. Samalla kun arkistoa käydään läpi, myös arkistoitavan materiaalin määrä vähenee huomattavasti.

– Voisi kysyä, tarvitseeko jotain vanhoja vaalilupukkeita olla arkistossa 600 kappaletta, vai riittäisikö esimerkiksi neljä kappaletta, Tiina Metso kysyy nauraen.

Toisaalta arkisto ei ole vielä läheskään täydellinen. Esimerkiksi laulukirjoja tai teekkarikalentereita puuttuu joiltakin vuosilta kokonaan.

– Niitä on joko laatikollinen tai nolla, eli keskimääräisesti tilanne on varmaan hyvä.

Teekkarit osaavat arvostaa tieteenalansa ja opinahjonsa perinteitä, mutta ylioppilaskulttuurista väitöskirjaansa valmistelevalle filosofian maisteri Metso ei usko, että perin-

ARKISTON HELMIÄ

Tunnistatko vanhoja valokuvia? Auta arkistoa saamaan kuvien tiedot ajan tasalle, ja kerro jos tunnistat missä tilanteessa kuva on otettu, tai keitä kuvassa sattuu olemaan. Tiedot osoitteeseen toimitus@polyteekkari.fi.

Vaikka TKY:n arkistonhoitaja Tiina Metso ilahtui vanhojen valokuvien näkemisestä, aiheutti kuvien totaalinen epäjärjestys pientä järkytystä entuudestaanakin pursuilevien arkistohyllyjen keskellä.

*Ko-ko-ko-kosken-ko-ko-ko-korvaa,
siitä aina kunnon rä-kä-kä-kännit saa..*

Teekkareiden lauluperinne pysyy hengissä laulamalla

TKY:n laulukirja “Teekkarilauluja” laulettiin vuosijuhla-
viikon aluksi läpi Rantsulla ties monenhenke ker-
ran noin 40 uutteran laulajan voimin. Pienen punai-
sen kirjan 288 sivulle mahtuu 271 eri laulua, joten urakkaa riitti ilta
kuudesta yhteentoista, vaikka useimmista lauluista laulettiinkin vain
pari ensimmäistä säkeistöä.

Suurin osa lauluista on ainakin kaikille sitseillä kävijöille suhteel-
lisen tuttuja, mutta laulukirjaan mahtuu myös lukuisia tuntematto-
mampia kappaleita. Esimerkiksi laulu numero 250, “Balladi villistä
länneestä”, jouduttiin aloittamaan kolmesti alusta, ennen kuin edes
suurin piirtein oikea sävel muistui edes muutaman paikalla olijan
mieleen.

Koko illan aikana kuitenkin vain yksi laulu jäi kokonaan laula-
matta, sillä kukaan ei muistanut KIK:n marssin säveltä, eikä sitä
löytynyt myöskään paikalle muistinvirkistykseksi tuoduilta levyiltä.
Aikaisempien vuosien laulusessioissa nauhoitetut ”konserttitaltioin-
nit” ja esimerkiksi Polyteknikkojen kuoron levytykset pitävät huolta
perinteiden säilymisestä, mutta perinteiden säilyminen elävinä vaatii
aina silloin tällöin laulukirjan läpilaulannan kaltaista kertausta. Tänä
vuonna levyjen kuunteluun jouduttiin turvautumaan vain muuta-
man kerran.

Jos villin lännen balladille löytyi vain muutama epävarma laulaja,
vedettiin laulukirjan seuraava biisi, Jori Malmsténin klassikko “Hei-
li Karjalasta” jo aivan toisella tempolla. “Hei, Karjalasta heilin minä
löysin, löysin heilin niin pienen herttaisen...” Seuraavana vuorossa
ollut “Kuningaskobra” nosti tunnelmaa entisestään. Vaikka ilta oli jo
pitkällä ja yli 200 laulettua laulua takana, jaksoivat kiltojen lukkarit,
sitsimiehet ja muut laulamista rakastavat teekkarit nostaa äänenpai-
netta kuuluvaksi rantasaunalta ulos syksyisen pimeään yöhön.

Yksi illan parasmuistisimmista laulajista oli TKY:n varapuheen-
johtaja **Christian Elg**. Moosen kertoo omaksi lempikappaleekseen
Polyteknikkojen marssin.

– Se on ehdottomasti paras ja kaunein kaikista.

Christian tuli paikalle vasta sadannen laulun kohdalla, joten lau-
lettavaa jäi ”vain” 170 kappaleen verran. Kurkun kostukkeeksi Rant-
sulle oli varattu lähinnä vettä ja mehua. Ainakin kerran vuodessa
juomalauluja saa laulaa myös selvin päin.

– Jos sitä vetäisi snapsin jokaisen biisin jälkeen, niin tuskinpa tässä
olisi päästy 13. laulua pidemmälle, Christian nauraa.

Päivi Käsälä kertoi lempibiiseikseen varsinkin laulukirjan lop-
pupuolelta löytyvät pikkutuhmat laulut ja ”never greenit”.

– Mukavaa kun täällä on niin paljon porukkaa, joka tietää oi-
keasti miten nämä laulut lauletaan. Yleensä näitä lauletaan niin

monella sävelmällä vähän miten sattuu, Päivi kertoi laulu-urakan
jälkeen.

MIKKO ARVINEN

UUDISTUVIA PERINTEITÄ

Ylioppilaiden lauluperinne elää ja kehittyä jatkuvasti. Monista tu-
tuista kappaleista on olemassa niin lukuisia erilaisia sanoitusversioi-
ta, että lauluillassakin sanat meinasivat mennä yhtenään sekaisin.

– Jos kuuntelee jotain levytyksiä vaikka 1980-luvun lopulta, niin
huomaa selvästi, miten monet laulut lauletaan nykyisin aivan eri ta-
valla kuin silloin, **Kaarlo Väisänen** kertoo.

TKY:n laulukirja uudistuu suhteellisen hitaalla tahdilla. Teekkari-
lauluihin valittavista kappaleista suuri osa valikoituu kiltojen laulu-
kirjojen kautta.

– Päivän suurimmista hiteistä suuri osa saattaa vanheta täysin vii-
dessä vuodessa. Tästä syystä TKY:n laulukirjaan ei ole varmaan otet-
tu uusimpia hittibiisejä, Kaarlo sanoo.

Vanhoja laulukirjoja keräilevä, itsekin lauluillassa äänensä käheäksi
laulanut Kaarlo Väisänen kertoo, että ensimmäinen Tekniikan Yliop-
pilaiden (eli sittemmin edesmenneen suomenkielisen osakunnan) lau-
lukirja on vuodelta 1929. Kaarlon mukaan tuon ajan laulukirjat eivät
juurikaan poikenneet toisistaan yliopistollakaan. Osakuntien laulukir-
joissa painotettiin enemmän maakuntalauluja, mutta muuten opiskeli-
joiden laulu- ja ehkä juhlintaperinnekin oli varsin yhteneväistä. Vuosi-
kymmenten varrella kaikki laulukirjat ovat uudistuneet reippaasti, mut-
ta teekkarit ovat pysyneet ainakin kohtalaisen uskollisina perinteille.

– Monet niistä lauluista, joita teekkarit edelleen laulavat, ovat ka-
donneet monista muista laulukirjoista. Joku KY:n laulukirja on ny-
kyisin hyvin pitkälti jotain Finnhits-kategoriaa.

Kaarlon mukaan nykyisin käytössä olevassa Teekkarilauluja-kirjan 13.
painoksessa vuodelta 1998 on edelleen mukana monia ensimmäisessä
laulukirjassa mukana olleita kappaleita. Osa vanhimmista lauluista kuu-
luu isänmaallisten (oikeistolaisten) marssilaulujen kategoriaan. Sen si-
jaan 1970-luvulla Otaniemenkin yli pyyhkineistä vasemmistotuulista ei
ole jäljellä enää kuin tuttuja melodioita. Christian Elg kertoo, että
TF:ltäkin löytyi 70-luvulla omat taistelulaulukirjat. Ensimmäisen nimi
oli Kampsånger I ja toisen Kampsånger II - nu med Vietnamsånger.

Jos laulujen poliittisuus on tehnyt enemmän tilaa huumorille, on
ruotsinkielisillä lauluilla edelleen vankka sija TKY:n laulukirjassa.
Ruotsinkielisten juomalaulujen osaaminen on kuulunut aina myös
nuoren suomenkielisen sivistyneistön juhlimisrepertuaariin, eikä oi-
keaaoppisia sitsejä voisi edes kuvitella ilman Helan gäria (tai vaihto-
ehtoisesti Dom som är nyktraa, joka on ehdottomasti maailman pa-
ras sitsilaulu ikinä, toim. huom.). 🇳🇴

Snapsilaulukilpailu

Laulukirjan läpilaulannan yhteydessä kuultiin Akateemisen
sitsiseuran järjestämän snapsilaulukilpailun tuoretta satoa.
Kilpailuun tuli yhteensä 28 ehdotusta uudeksi teekkareiden
snapsilauluksi.

Kilpailun voitti tuomariston oivaltavaksi ja loistavan pir-
teäksi luonnehtima **Anna Himmasen** sanoittama Snapsi-
polkka, joka voitti myös laulukirjan läpilaulannan yhteydes-
sä järjestetyn yleisöäänestyksen.

– Jo pelkästään Nisse-polkan melodia on niin mahtava,
että se kuulosti heti ihan mielettömältä, Vuorimieskillan
lukkari **Lauri ”Leevi” Rahikainen** sanoi.

Sitsiseuran **Marcus Nybergh** on tyytyväinen tasoon.

– Etenkin finaaliin päätyneet laulut olivat kaikki kansalli-
sestikin tarkasteltuna huipputasoa, vaikka kirjoittajat olivat
enimmäkseen snapsilaulunkirjoituksen ensikertalaisia, Mar-
cus hehkuttaa.

Marcuksen mukaan kilpailun tarkoituksena oli varsinkin
sitsilaulukulttuurin edistäminen ja uusien tuulien saaminen
teekkareiden laulurepertuaariin.

– Usean nykyisen laulun ongelmana on se, että ne ovat
synkeämielisiä ja ylistävät juopumistilaa. Tämähän ei ole sit-
saamisen tarkoitus, vaan ennen kaikkea hauskan pitäminen,
Marcus sanoo.

Kilpailun säännöissä korostettiin, että hyvä sitsilaulu ei
ihanno juopumistilaa eikä alkoholijuomaa sinänsä, vaan ko-
rosta sitsipöydän ääressä vallitsevaa iloista ilmapiiriä.

Lisätietoja: www.tky.but.fi/-sitsi.

Kokonaiskilpailun top 8:

1. Snapsi-polkka (Anna Himmanen)
2. Paviaanilaulu (Matti Nurmiso)
3. Girl talk (Matti Nurmiso)
4. Kippis (Matti Nurmiso)
5. Ode till spriten (Ville Halkola)
6. Oiva koskenkorva (Mikko Dufva)
7. Paheiden juoma (Tommi Syrjänen)
8. Ehkä huomenna (Tommi Syrjänen)

Paviaanilaulu

Säv. Tänä vuonna Afrikassa
Korkeasaaren paviaanit leipäpuuhun pääsi.
Niistä löytyy hyvä malli sunkin elämästä.
Pomo tsiigaa latvastaan vain hymysuista väkkee.
Alamaiset ylemmistään punaista ne näkkee.

Kuinka teekkarilaulu määritellään?

Jos Otaniemen teekkareilta kysyy heidän mieluisinta teekkarilaulu-
aan, niin ”Ikuisen teekkarin laulu” ja ”Teekkarihymni” nousisivat to-
dennäköisesti monien suosikeiksi. Nämä laulut ovat niin teekkarilau-
luj, kuin teekkarilaulut voivat vain olla. Sen sijaan esimerkiksi mo-
nien rakastama ”Livet är härligt” ei välttämättä toisi ulkopuoliselle
mieleen teekkariutta, vaikka laulu onkin alun perin Chalmersspexet
Katarina Suuresta vuodelta 1959. Sen sijaan myös kaikkien tuntema
”Helan går” löytyy teekkareiden laulukirjoista, vaikka laulu ei var-
mast ole teekkareiden käsialaa. Tai entäs jos eukkosi kieltää sua
juomasta? Kuinka protestanttisesti teekkarilaulut pitäisi määritellä?

Kysymys on erittäin vaikea, joten vastausta jouduttiin hakemaan
aina teekkarilaulujen alkulähteiltä saakka, eli kysymään asiaa

Ilkka Aaltoselta, joka on pitänyt Tekniikan Akateemiset -lehdessä
kohta vuosikymmenen ajan ansiokasta Teekkarilaulun alkulähteillä
-palsta. Ilkka Aaltosen mukaan mikä tahansa laulu muuttuu teekka-
rilauluksi siinä vaiheessa, kun tarpeeksi monet teekkarit ovat vain
laulaneet sitä tarpeeksi kauan.

– Jos laulu on elänyt aktiivisessa käytössä esimerkiksi 20 vuotta,
voidaan se jo ehdottomasti lukea läpilyöneiden teekkarilaulujen kas-
tiin, Ilkka Aaltonen sanoo.

Aaltosen mukaan tyylipuhtaimpia teekkarilauluja ovat toki teek-
karien itsensä seipittämät hengentuotteet, juomalaulukilpailujen
hedelmät ja muut elämään jääneet ”verbaaliväännökset jostain tun-
netuista balladeista”. Tuttujen laulujen uudelleen sanoittaminen on
aina kuulunut teekkarilaulujen syntyhistoriaan. Esimerkiksi ”Ikuisen
teekkarin laulun” melodia on lainattu karjalaisesta kansanlaulusta
”Kun minä kotoani läksin”. Aaltonen kertoo, että tuntemattomaksi
jäänyt tekstinikkari lienee riimitellyt sanat joskus 20-luvulla.

– Moniin muihin teekkarilauluihin verrattuna sanat ovat säilyneet
sukupolvesta toiseen hämmästyttävän hyvin alkuperäismuodossa.

Diplomi-insinöörin uran viihdealan ammatillisuuteen vaihtanut
Ilkka Aaltonen kertoo, että teekkarilaulujen alkulähteille pääsee
esimerkiksi haastattelemalla vanhempia tieteen- ja lauluperinteen
harjoittajia.

– Itse minä kiinnostuin aiheesta jo Otaniemi-aikoinani, kun lau-
loin PK:n ja Dominanten riveissä. Oivaltavan verbaali- ja visuaali-
viihteen ystäväni aloin keräillä talteen menneiden teekkaripolvien
kulttuurihelmiä, ja tuo työ jatkuu yhä, Aaltonen kertoo.

Teekkarilaulun alkulähteillä -palstalla julkaistuja tekstejä ollaan
parhaillaan kokoamassa kirjaksi yksiin kansiin. Myös itse palsta
TEKin lehdessä tulee Aaltosen mukaan jatkumaan kunnes kaikki tun-
netut teekkarilaulut on käsitelty, eli ”helvetin pitkään vielä”.

Kauniit daamit ja tummiin pukeutuneet herrasmiehet täyttivät Dipolin akateemisen vuosijuhlan merkeissä.

TKY LAULOI JA TANSSI 132. VUOSIJUHLIAAN

SANTERI KONTINEN KUVAT MIKKO ARVINEN

SYL:n hallituksen puheenjohtaja Oskari Nokso-Koivisto piti seuraa juhlien kunniavieraalle, viestintä- ja liikenneministeri Leena Luhtaselle.

Edustajiston puheenjohtaja Marcus Nybergh toimi juhlasalin portinvartijana. Kesken puheiden saliin ei ollut asiaa.

väksyttävä vaateparsi, jäi se selkeästi vähemmistöön.

Juhlassa noudatettiin totta kai kaikkia akateemisiin juhliin kuuluvia etikettisääntöjä: naisia autettiin istumaan, laulun jälkeen skoolattiin lasilla joka suuntaan ja niin edelleen. Pientä hämmennystä aiheutti pöytiin istuminen. TKY:n lippua piti hiukan odotella, joten kärsimättömimmät istuivat niin sanotusti luvatta. Useimmat joutuivat kuitenkin välittömästi nousemaan uudelleen, kun lippu saapui. Paikalla olleet HYY:n edustajat ihmettelivät sähläystä, mutta pieni epämuodollisuus kuvasi enemmänkin juhlan rentoa luonnetta kuin juhlijoiden moukkamaisuutta.

Sitsaamisen ensikertalaisia paikalla pahemmin tuskin oli, koska juhlissa vallitsi heti alussa hyviin juhliin kuuluva hallittu ja hillitty kaaos. Pientä kaoottisuutta ruokki erinomaisesti RWBK, jonka pöydästä voimakkein ja spontanein laulu kuului. Myöhemmin ilmeni myös, että juhlissa oli myös kolmas, juhlijoiden sekaan soluttautunut, ilmeisen epävirallinen lukkari.

Juhlan edetessä HYY:läisiltä alkoi kuulua ihastuneita kommentteja juhlien erinomaisesta tunnelmasta. Positiivista hyrinää aiheuttivat erityisesti loistavassa vedossa olleet lukkarit. Sykähdyttävä oli myös **Christian Elgin** gospel-henkinen sooloesitys. HYY:n vuosijuhlat ovat kuulemma paljon jäykemmät ja muodollisemmat. Jopa lähinnä Vaasan suunnalla vaikuttaneella päätoimittajallamme oli juhlissa ”melkein hauskaa”. Paljon jäykempää oli ilmeisesti odoteltu.

Keskustelu eteni laulamisen, juomisen ja syömisen välissä yliopiston sitsikulttuuriin. Kenellekään ei liene yllätys, että Otaonnelassa sitsikulttuuri tiivistyy. Kuitenkin HYY:n kopo-sihteeri **Lari Ahokas** kertoi, että yliopistolla sitsaaminen elää tällä hetkellä jonkinlaisena renessanssia. Jopa humanistitkin ovat viime aikoina alkaneet järjestää omia sitsejään.

Ensimmäisen puheen piti TKY:n isäntä **Katri Junna**. Junna vertasi juhlia aikaisempiin ja totesi, että tämän vuoden juhlalat ovat huomattavasti pienemmät kuin esimerkiksi kaksi vuotta sitten, jolloin juhlittiin 1000 hengen voimin. Puheessaan Junna huomioi myös eteläisestä naapurista runsain joukoin saapuneet vieraat. Junna kertoi, että tavoitteena oli järjestää mahdollisimman lämminhenkiset juhlalat. Leikkisästi hän ilmoitti, että patterit oli luonnollisesti väännetty täysille.

TKK:n tervehdyksen toi rehtori **Matti Pursula**. Puhe oli lyhyehkö. Yllättävää oli, että Pursula tärytti ilmoille vitsin. Pursulan mukaan railakkaassa mutta järjestäytyneessä tunnelmassa oli selvästi havaittavissa älykkään suunnittelijan vaikutusta. Vakavammissa osiossa Pursula muistutti, että yliopistolla voi olla professoreita ja tutkijoita, mutta ilman lahjakkaita opiskelijoita yliopisto on lähinnä tyhjä kuori.

Seuraavaksi lavalle kiipesi PK:n tuplakvartetti. Miespuolisten miehet täytyivät haavekuvista kun PK lauloi elämästä Jamaikalla ja striptease-naisesta. Toisaalta, kun ei vaihtaisi melkoisen synkkää myöhäissyksyä elämään Kingstonin biitsillä, jossa on mahdollista juoda rommia ja katsella vähäpukeisia naisia. Juhlijat ottivat laulajat omikseen, sillä vasta kolmannen encoren jälkeen PK sai poistua lavalta takaisin pöytään.

Kolmannen puheen piti liikenne- ja viestintäministeri **Leena Luhtanen**. Puhujista Luhtanen viihtyi lavalla selvästi kauimmin. Luhtanen otti voimakkaasti kantaa teekkareita ja Teknillistä korkeakoulua lä-

hellä oleviin asioihin. Luhtanen oli vahvasti sitä mieltä, että Suomi pärjää vain korkealaatuisiin tuotteisiin panostamalla. ”Emme tule selviytymään, jos lähдем halpatuotannon, matalien palkkojen ja sosiaalisen polkumyynnin tielle”, kommentoi Luhtanen. Muutenkin ministeri osasi ottaa yleisönsä. Korkeakoulujen ripottelemisesta ympäri maakuntia hän totesi: ”Eräs tutkimus- ja koulutusrakenteisiin liittyvä huolestuttava kehitys on yliopistollisen ja muunkin tutkimuksen pirstoutuminen kohtalokkaan pieniin yksiköihin. Tähän vie väistämättä hillitön alueellistamisajattelu, lukemattomien filiaalien perustaminen minä tahansa kaupungin tyhjäksi jääneeseen teollisuushalliin.” Luhtanen oli sitä mieltä, että menestyvä yliopisto ei paini maakuntasarjassa vaan on World Cup-tasoa. Luhtanen suhtautuu myös ilmeisen kriittisesti joidenkin poliitikkojen ja virkamiesten pyrkimykseen muuttaa ammattikorkeakoulut jonkinlaisiksi yliopistoiksi. Kevyemmin Luhtanen hehkutti vielä, että Otaniemessä vallitseva voimakas yhteisöllisyys on vienyt Suomea eteenpäin jo kauan ennen kuin trendisana verkostoituminen keksittiin.

Aikaisemmin illalla TKY oli saanut erilaisia lahjoja TUAS-talossa järjestetyssä tilaisuudessa. Retuperä oli hiukan myöhästynyt ja luovuttikin lahjansa vasta pääjuhlan aikana. Lahjana oli pullo suomalaista Koskenkorvaa. Retuperä halusi kuitenkin olla kohteli- as, ja laatu tarkastettiinkin ennen luovutusta. Harvinaisella tarkkuudella toteutettu laaduntarkastus eteni viimeiseen tippaan asti. 🍷

TKY:n lipun saapuessa sisään vieraat nousivat ylös ja rintamasuunta seurasi lipun kulkua.

Palkittuja

Vuosijuhlassa myönnettiin kolme TKY:n kultaista ansiomerkkiä.

Jukka Seppänen
Seppänen oli kuulemma ”viekkauksella ja vääryydellä” houkuttelu palkitsemistilaisuuteen. Seppänen on ollut muun muassa TKY:n ensimmäinen kylävastaava. Hän toimii myös Keskisuomalaisen Osakunnan kellonvetäjänä.

Antti Myllys
Suoraselkäiseksi luonnehdittu Myllys on toiminut aktiivisesti kahdessa kyllä, Speksissä ja TKY:lläkin. Myös alumniasiat ovat lähiaikoina valmistuvan Myllyksen sydäntä lähellä.

Alexander Lagerstedt
Alexanderista todettiin, että hän kaiken muun lisäksi on äärimmäisyyksiin menevä teekkari. Puhujan mukaan keran tarvittiin rahaa rapujuhla varten. Alexander päätti, että rahat on saatava, ja hän päättikin tunkeutua sihteeristöön ikkunan kautta, joka oli kuitenkin selvästi pienempi kuin mies.

Pyöreän tornin kiltan kutsutut:

Jaakko Helleranta
Perttu Hokkanen
Timo Ikola
Julia Jakka
Tuomas Kangasluoma
Erik Karlsson
Juho-Matti Karpale
Juha Korhonen
Alex Lagerstedt
Mari Lignell
Ray Lindberg
Antti Myllys
Jenni Oksanen
Mari Puoskari
Maaret Pyhäjärvi
Vesa Ruusunen
Eero Suontila
Jaakko Tuomainen
Kerkko Vanhanen
Kari Vatanen
Juhani Ahava
Kari Inkinen ja
Tuomo Siitonen

MIKKO ARVINEN

Tietosanojen tulevaisuus on verkossa. Varsinkin tekniikkaa koskeva tieto muuttuu ja uudistuu valtavalla nopeudella, joten perinteinen kymmenosainen tietosanakirja saattaa olla vanhentunut jo ennen kuin se saadaan painosta ulos. Myös WSOY tietää tämän, ja tietosanakirjoja myydään jo enemmän sähköisinä kuin painettuina versioina. Perinteiset tietosanakirjojen kustantajat ovat kuitenkin saamassa nopeasti haastajaksi ilmaisen Wikipedia-verkkosanakirjan. Wikipediaa kootaan vapaiden ohjelmistojen hengessä vapaaehtoisvoimin. Kuka tahansa verkon käyttäjä voi käydä muokkaamassa tai lisäämässä tietoja Wikipediaan.

Wikipedia kasvaa huimaa vauhtia. Lokakuun puolivälissä suomenkielisessä Wikipediassa rikottiin 10 000 alkuun saatetun suomenkielisen artikkelin raja, mutta marraskuun alussa luku näytti jo lähes 11 tuhatta. WSOY:n Web-Factasta löytyy noin 100 000 artikkelia, joten suomenkielinen Wikipedia ei vielä haasta kaupallista kilpailijaansa. Wikipedian englanninkielinen versio tarjoaa kuitenkin jopa 370 000 artikkelia, mikä on Wikipedian mukaan huomattavasti enemmän kuin maailman arvostetuin tietosanakirja Encyclopedia Britannica.

Wikipedian historia sai alkunsa vuonna 2001 kun Internet-yrittäjä

Jimmy Wales ja filosofi **Larry Sanger** perustivat ensimmäisen englanninkielisen sivuston. Suomenkielinen Wikipedia sai alkunsa vuoden 2002 lopussa, kun kymmenkunta suomalaista aktiivia otti Wikipedian suomentamisen tehtäväkseen. Yksi heistä oli lokakuussa Otaniemestä valmistunut diplomi-insinööri **Timo Jyrinki**. Työ alkoi käyttöliittymän suomentamisesta ja ensimmäisten tekstien kirjoittamisesta.

– Aluksi meillä oli vain etusivu, missä luki englanniksi, että tähän

tulee suomenkielinen Wikipedia, Timo muistelee.

Ensimmäisten artikkeleiden joukkoon kuului tieto siitä, että Helsinki on Suomen pääkaupunki. Tästä tiedon määrä alkoi kasvaa nopeasti, ja samalla kehitettiin aiheryhmiä hierarkisointia ja luokittelua. Aluksi suomenkielinen Wikipedia ei houkutellut kävijöitä tiedon määrällä, mutta englanninkielisen isoveljen esimerkki houkutteli ja houkuttelee edelleen jatkuvasti suurempia kirjoittajien joukkoa.

LUOTETTAVA LÄHDE

Timo Jyrinki kehuu suomenkielistä Wikipediaa jo nyt hyväksi vaihtoehtoiseksi tietolähteeksi tekniikasta ja esimerkiksi historiasta kiinnostuneille.

– Ennen kaikkea Wikipedia on kiinnostava eri alojen opiskelijoille ja ammattilaisille, jotka pitävät kirjoittamisesta ja tiedon jakamisesta, Jyrinki sanoo.

Nyt käyttöliittymä on saatu toimimaan niin vaivattomasti, että periaatteessa kuka tahansa netin käyttäjä voi käydä lisäämässä artikkeleita kokoelmaan, mutta alun tekniset ongelmat vaativat myös kirjoittajilta hieman teknistä suuntautuneisuutta, mikä on heijastunut myös artikkeleiden aihepiiriin valikoitumiseen ja syntyyn.

Timo Jyrinki kertoo käyttäneensä itsekkin englanninkielistä Wikipediaa lähteenä omassa diplomityössään. Ainoaksi lähteeksi Timo ei suosittele Wikipediaa, mutta toisaalta varsinkin diplomitoita tehdessä pelkästään yhteen lähteeseen ei voi muutenkaan

luottaa. Näin työn ohjaajaltakaan ei tullut moitteita verkkolähteen käytöstä.

Wikipedialla on lukuisia ylläpitäjiä, mutta tietojen ”syöttäminen” sanakirjaan on periaatteessa kaikkien ihmisten yhtäläisellä vastuulla. Järjestelmä löytää hakusanoilla hyvin kaivatut tiedot ja asiat on luokiteltu johdonmukaisesti eri aihepiireihin. Myös sisäinen linkitys toimii moitteettomasti, eli linkkien avulla alakäsitteistä voi käydä helposti katsomassa lisätietoja. Parhaimmillaan Wikipediasta löytyy tuorein mahdollinen tieto ja käyttäjät ovat etsineet ja korjanneet kaikki toistensa tekemät virheet. Tietojen vapaa muokattavuus on kuitenkin myös Wikipedian suurin haaste, tai pahimmillaan jopa kompastuskivi.

Wikipedian mukaan ”käyttäjien yhteisö pitää huolta tietojen oikeellisuudesta”. Koska kuka tahansa ”asiantuntija” voi kirjoittaa sanakirjaan mitä tahansa, voi mukaan lipsahtaa vääriä, tai jopa tarkoituksellista harhaanjohtavia tietoja. Timo Jyrinki luottaa kuitenkin muiden käyttäjien valvontaan.

– Prosessi on sellainen, että artikkeleista tulee alati parempia, tarkempia ja kattavampia. Jos siis joku huomaa jonkun asiavirheen artikkelissa, hän voi myös sen saman tien korjata, viitaten mahdollisesti lähteeseen tai jonkun muun sopivan selityksen ke- ra, Timo Jyrinki sanoo.

Samalla Jyrinki lisää, että painetun tietosanakirjan tekstiä ei pääse noin vain korjailemaan.

– Kuka takaa, että painetussa tietosanakirjassa on erityisalojakin

koskevat yksityiskohdat kunnossa? Valvotummissa painettujen tietosanakirjojen toimituskunnissa on eri alojen ”yleistietäjiä”, mikä ei takaa muuta kuin sen, että teksti on oikeansuuntainen, Timo Jyrinki sanoo.

Muutokset myös näkyvät kaikille käyttäjille, ja tarvittaessa Wikipediassa on aina mahdollisuus poistaa väärät tiedot ja nostaa aikaisemmat tiedot takaisin esille. Pahimmissa tapauksissa häiriköitä voidaan myös (ip-osoitteiden tarkkailun avulla) estää tekemästä muutoksia Wikipedi- aan. Timo Jyrinki kuitenkin uskoo, että Wikipedia ei ole ”nettianarkisteille” kovinkaan kiinnostava media, sillä jos sotkee tahallaan muutamaa artikkelia tuhansista, ei tällä saa juurikaan huomiota, eikä myyräntyö olisi toivottavasti millään tavalla pal- kitsevaa.

Monet aktiivikäyttäjät seuraavat ”Tuoreet muutokset” -listaa, josta epäilyttävät muutokset voidaan huomata. Muutoksista myös keskustellaan, ja parhaimmillaan Wikipedia saattaakin muodostaa toimivan alus- tan jopa tieteelliselle depotille.

Wikipediakaan ei takaa tietojen oikeellisuutta, eli sanakirjan antamiin tietoihin kannattaa suhtautua terveellä epäilyksellä. Sanakirjan amerikkalaisen alkuperän voi huomata esimerkiksi käyttöehtoja lukiessa: ”Jos tarvitset tarkkoja lääketieteellisiä neuvoja, käänny osaavan asiantuntijan puoleen.” Vapaiden ohjelmistojen hengessä kaikki voivat käyttää sisältöä ilmaiseksi, kunhan samat oikeudet tarjotaan edelleen ja alkuperäinen lähde mainitaan. ■

Wikipedia käyttöttestissä

Käytännön kokeilussa Wikipedia osoittautuu erittäin hyvin toimivaksi, mutta epätäydelliseksi. Aluksi pitää kokeilla henkilöhakua. Jostain syystä ensimmäinen mieleen tuleva suomalainen nimi on Paavo Väyrynen. Wikipedia suoriutuu hausta moitteetta, ja osaa esimerkiksi kertoa Paven olevan 2. syyskuuta 1946 Kemin maalaiskunnassa syntynyt valtiotieteen tohtori ja keskustalainen ammattipoliitikko.

Paavon jälkeen tarvitaan jotain kevyempää, joten kokeillaan hakusanaa ”teekkari”. Wikipedian mukaan teekkari on toisaalta puhekielen lyhenne tekniikan ylioppilaasta, toisaalta erityisen teekkarikulttuurin edustaja. ”Teekkarikulttuurin aatteeseen kuuluu tietynlainen tapa katsoa asioita niiden toiminnan ja kehittämisen kannalta. Teekkari ei esimerkiksi keksi pyörää uudelleen vaan käyttää saman ajan paremmin kehittämään pyörän uudelle tasolle. Teekkari-aatteeseen tai ajatusmalliin kuuluu myös vahvasti asioiden tekeminen tyyliä ja huumorilla, välttämällä olemassa olevia ratkaisumalleja.”

Myös Otaniemi on päässyt verkkomaailman kartalle. Wikipedia tietää esimerkiksi kertoa, että Otaniemen teekkarit kauppaavat parittomina vuosina Äpyä ja parillisina Julkkaa, ja että kaavailtu länsimetro kulkisi Keilaniemen ja Otaniemen kampusalueen kautta. Myös ajankohtaista tietoa löytyy: ”Otaniemen Teekkarikylä toimii vuonna 2005 Helsingissä järjestettävien yleisurheilun MM-kisojen kisakylänä. Kisoja varten rakennetaan parhaillaan kuutta uutta rakennusta Otaniemen Teekkarikylään, joihin tulee asuintilat 400 Teekkarille kisojen jälkeen.” Tiedot ovat jopa niin tarkkoja, että voisi melkein kuvitella TKY:n tiedottajan keksineen Wikipedian tiedotusmahdollisuudet.

Läheskään kattava Wikipedia ei kuitenkaan vielä ole. Kokeilen asiallisempaa tiedonhakua hakusanalla ”kapillaari-ilmio”, mutta Wikipedia ei vielä tiedä mitään tämän luonnontieteellisen ilmiön olemassaolosta.

Sensuroitu verkosta mainosten suuren koon vuoksi.

TEKKARIKYLÄN KUULUMISIA

Kylän valaistukseen ei ole luvassa muutoksia

ERIKA EEROLA

Iltojen pimetessä Teekkarikylän valaistus on taas noussut puheenaiheeksi. Kylän huonosta valaistustilanteesta on puhuttu jo vuosia, mutta miksi asialle ei tehdä mitään?

– Etenkin näin syksyisin tulee esiin, että valaistusta olisi hyvä saada lisää, TKY:n kiinteistöpäällikkö **Matti Kauppila** myöntää.

Toteutus on Kauppilan mukaan kuitenkin vaikeaa, koska monet eri tahot omistavat tontteja Teekkarikylässä, ja jokainen taho vastaa omien tonttiansa valaistuksesta. Tontteja Kylässä omistavat TKY, Otaniemen asuntosäätiö, Senaattikiinteistöt, Espoon kaupunki ja HOAS.

TKY:n tonteilla uusittiin valaisimia pari vuotta sitten ja samalla jotkut alueet saivat lisävalaistusta. Kauppila uskoo, että TKY:n omistamilla alueilla valaistukselle on tehty jo niin paljon, kuin järkevillä investoinneilla on pystytty tekemään.

– Valaisimia voisi kyllä uusia, mutta onko teekkareiden rahoilla järkevää ostaa uusia valaisimia, koska vanhatkin vielä palavat, Kauppila toteaa.

Jotta Teekkarikylän valaistustilannetta voitaisiin parantaa kokonaisvaltaisesti, Kauppilan mukaan kaikki tontteja omistavat tahot pitäisi saada saman pöydän ääreen keskustelemaan asiasta ja suunnittelemaan parannuksia. Vaikka näin pitkälle päästäisiinkin, ongelmaksi tulevat kustannukset.

– Me olemme käyttäjiä, eli ehkä olisimme valmiit maksamaan, mutta taas kukaan muu ei ole. Emme ole nähneet ongelmaa niin hirveän suureksi, joten emme ole lähteneet yhteistä palaveriäkään pitämään. Tiedämme sen lähtökohdan, että valaistus jäisi kuitenkin TKY:n maksettavaksi.

Vaikka TKY haluaisikin lisää valaistusta muiden tonteille ja maksaisi valot itse, ei toisten tonteille voi kuitenkaan rakentaa.

– Toisten tonteille ei saa laittaa valoja. Ja vaikka saisikin, mistä saisimme sähkön valoihin, koska emme me voi ottaa muilta sähköä. Piuhat pitäisi kaivaa toisen omistaman maan kautta, Kauppila sanoo.

TKY joutuisi uusien valaistuksien myötä nostamaan myös vuokria.

– Jos teekkareilta kysytään, että olisiko mukava saada lisää valoa, niin olisi ehdottomasti. Mutta sitten kun kysytään niin päin, että jos se maksaa sinun omasta pussista rahaa, niin onko se välttämätöntä? Siihen tuleekin vastaus, että ei se taida ollakaan.

Jotta Kylä pysyisi edes jotenkin valoisana, sammuneista katuvaloista kannattaa Kauppilan mukaan ilmoittaa kiinteistöhuoltoyhtiölle. Kiinteistöhuoltoyhtiö Engel hoitaa melkein kaikkia Kylän valaisimia, kuten TKY:n ja Senaattikiinteistöjen valoja. Tilanteen tekee kuitenkin hankalaksi se, että esimerkiksi HOAS käyttää toisen huoltoyhtiön palveluita. Olisi-kin paljon helpompaa, jos vain yksi taho vastaisi Kylän kaikista valoista. Kauppilan mukaan tämä on käytännössä mahdotonta, sillä useimmiten raha ratkaisee kiinteistöhuoltoyhtiöiden valinnassa.

Valoa kansalle.

Teekkarikylän vuokria halutaan korottaa

Budjetti lupaa asukastoimintaan tuntuvaa lisärahoitusta MIKKO ARVINEN

TKY:n ensi vuoden budjetti-ehdotukseen on kirjattu Teekkarikylän vanhojen asuntojen 40 sentin vuokrankorotus per neliö 1.3.2005 alkaen. Sen sijaan Heinävaaran ylimoitetuksi katsottuja vuokria lasketaan vastaavasti eurolla per neliö. Käytännössä uudisrakennuskohteiden (JMT 2, Otaranta ja Heinävaara) rakentamisen vaatimat yli 40 vuoden mittaiset, yhteensä noin 23 miljoonan euron suuruiset lainat pystytään maksamaan lähes suoraan uusien asuntojen vuokrista. Näin Teekkarikylän vuokrankorotuspaineet syntyvät pääasiassa vanhojen asuntojen peruskorjaustarpeesta ja normaalien käyttökulujen, kuten jätehuoltomenojen kasvusta.

Teekkarikylässä tehdään ensi vuonna pieniä remontteja lukuisissa eri kohteissa. Suurin yksittäinen kohde on Servin Maijan tien pesula- ja päiväkotirakennuksen putkiremontti, mihin on varattu ensi vuoden budjetissa 500 000 euroa. SMT 12:ssa vastaava remontti on luvassa vuonna 2006, mutta ensi vuodelle putkiremontin alkuun saattamiselle ja suunnittelulle on varattu jo 100 000 euroa.

Muita Teekkarikylän vanhoja asuntoja remontoidaan ensi vuonna yhteensä 653 tuhannella eurolla. Lista- mahtuu esimerkiksi Jämeräntäival 1:n kylpyhuoneremontti, JMT 3:n keittiöremontti ja SMT 6:n lukkojen uusimista. Pienempiä peruskorjauksia tehdään ensi vuonna lisäksi ainakin Otaakaari 20:ssa, JMT 5:ssä, 6:ssa, 7:ssä ja Servinkuja 1:ssä.

Ensi vuoden budjetissa on huomioitu myös käännöspalveluiden lisääntyneen tarve. Ainakin tärkeimmät tiedotteet olisi jatkoissa tarkoitus saada entistä paremmin käännettyksi paitsi englanniksi, myös kiinaksi ja ruotsiksi. Ainakin joillakin kiinalaisilla vaihto-opiskelijoilla on ollut vaikeuksia ymmärtää englanninkielisiä tiedotteita, joten tärkeimpiä ohjeita aletaan

kääntää jatkossa myös siis kiinalaiselle merkkijärjestelmälle. Yhteensä käännöstöihin on varattu ensi vuodelle 3000 euroa. Vastaava summa saadaan tuloina Kylän (ylihinnoitelluista?) limuaautomaateista, joten epäterveellisten virvoitusjuomien nauttiminen on tässä tapauksessa suositeltavaa.

Jätekatoksia ja pihapenkkejä

(Pieni) osa vuokrankorotuksista netaan ensi vuonna asiaan kuuluvasti takaisin kyläläisille paljon puhuttuun Kylän asumisviihtyvyyden parantamiseen. TKY:n budjetti lupaa kyläjaoston toimintaan ensi vuodelle 15 000 euroa tätä vuotta enemmän rahoitusta. Budjetin perusteluiden mukaan summasta 10 000 euroa on varattu ”Teekkarikylän itsehallinnon, siisteyden ja eri tilojen käytön sekä kunnossapidon parantamiseen”. Tähän listaan kuuluu esimerkiksi saunatilojen viihtyvyyden parantamista ja pihapenkkejä.

Toinen tuntuva lisäys aikaisempaan verrattuna on 5 000 euron vapaamin korvamerkitty projektiraha.

– Raha on varattu asukkaiden hyviin, vaikka teekkarihenkisiin ideoihin. Nyt kaiken asukastoiminnan ei pitäisi olla enää rahasta kiinni, TKY:n hallituksen Kylävastaava **Lauri Pakkanen** sanoo.

Projektirahoitus tulee budjettiin aikaisempaan verrattuna ”ylimääräisenä”, sillä myös entuudestaan tuttu, yhteensä 3800 euron suuruinen yhteisten tapahtumien järjestämiseen varattu ”juharaha” säilyy budjetissa. Kyläjaoston, asuntojaoston ja kylävalaaitoimikunnan kokouksille on varattu entiseen malliin 1000 euroa. Samoin kaikkien Kylän toimijoiden koulutukseen varattu 2400 euroa pysyy edelleen budjetissa. Jälkimmäisellä summalla rahoitetaan koulutuksen lisäksi myös esimerkiksi linnanisan- tien pienimuotoisia kuluja.

Nyt ehdotettu lisärahoitus ei ole pois Kylän normaalista kunnossapidosta, sillä esimerkiksi jätekatosten rakentamiseen ja ulkoalueiden viihtyvyyden parantamiseen on varattu erikseen rahoitusta. Esimerkiksi rantasaunan edustaa ja Otaranan pyörätietä siistitään 10 000 eurolla yhdessä Senaattikiinteistöjen kanssa ja myös muut pihametsiköiden rai- vaustyöt jatkuvat osana Kylän normaalia kunnossapitoa.

Kyläsihteeri **Anu Schroderuksen** mielestä kyläjaoston nyt saama lisärahoitus vastaa hyvin todellista tarvetta.

– Terve järki sanoo, että jos rahaa olisi liikaa, niin sitä alettaisiin käyttää kaikenlaiseen typerään. Tietty niukkuus auttaa tekemään oikeita valintoja, Anu sanoo.

Lauri Pakkanen puolestaan valittelee, että asuntojaostolaiset eivät ole käyttäneet läheskään niin paljon vaikutusvaltaansa, kuin he halutessaan voisivat. Asuntojaostolla olisi esimerkiksi oikeus tehdä ehdotuksia TKY:n budjettiin, mutta asukkaiden edusta-

Lauri Pakkanen ihailee Otaranan talojen ripeää nousua.

jat eivät käyttäneet tätä oikeutta tänäkään vuonna.

Edustajistossa on aina silloin tällöin kuulunut puhetta, jonka mukaan Teekkarikylän vuokrilla voitaisiin rahoittaa myös muuta TKY:n toimintaa, sillä suurin osa ylioppilaskunnan jäsenistä ei koskaan pääse muuten nauttimaan tästä jäsenedusta. Teekkarikylän asukkaat voivat kuitenkin nukkua yönsä rauhassa, sillä Kylä on rakennettu pääasiassa Asuntorahaston myöntämällä aravalainalla, ja aravalain mukaan asuntolatoiminnalla ei saa tuottaa voittoa muuhun tarkoitukseen kuin asuntotoiminnan pyörittämiseen ja kehittämiseen. Sääntöä on aina ”kierretty” maksattamalla TKY:n myöntämille Teekkarikylän omille lainoille korkeinta lain sallimaa kahdeksan prosentin korkoa, mutta tätä summaa ei ole enää mahdollista korottaa. Nämä korkotulot olisivat periaatteessa vapaasti käytettävissä, mutta periaatteellisista syistä Teekkarikylän tuottamat korkotulot on haluttu aina rahastoida tulevan uudisrakentamisen alkupääomaksi. Muutaman vuoden kuluttua rahoja saatetaan tarvita myös Teekkarikylän edessä oleviin suurempiin peruskorjaustöihin. Tässä mielessä keskimäärin reilusti yli 30 vuoden ikäiset asunnot eivät ole parhaita mahdollisia sijoituskohteita.

POLYTEKKARIN SENSSIPALSTA

Senssipalsta on tarkoitettu kaikille seurankipeille, teekkareista kiinnostuneille naisille. Lähetä kuvasi, yhteystietosi ja vähän tekstiä osoitteeseen toimitus@polyteekkari.fi

Löytyisikö 24-vuotiaalle, SYL:n hallituksessa työskentelevälle Lotalle mukavaa teekkari-miestä seuraksi kaiken yhteiseen kivaan? Teekkarin pitäisi olla vähintään 175 cm pitkä, mukavan näköinen ja yli 22-vuotias. Lotan mies ei saisi olla myöskään ”liian pätiä-tyyppiä”.

lottabacklund@hotmail.com.

Aamiaisella kampuksen kahvilassa.

Vaihtovuoteni Intian Delhissä alkoi siis hikoillen. Yli kolmenkymmenen asteen yötä päivää jatkuva lämpötila tekee ainakin minut pohjoismaalaisena flegmaattiseksi ja ärtyisäksi. Sopeutuminen muutenkin hyvin erilaiseen kulttuuriin kävi hitaasti. Likaisuus, köyhyys, jatkuva lannan haju ja vapaina tallustelevat lehmät ottivat aikansa. Myönnän, että ensimmäiset kaksi viikkoa podin jatkuvaa ahdistusta ja kaduin

piirtoheittimiä muista AV-välineistä puhumattakaan. Useimilla kursseilla opettaja tekee liitutaululle muistiinpanoja, mutta täällä on ikävä kyllä myös professoreita, jotka uskovat suomalaisille ala-asteen äidinkielen tunneilta tuttuun tiedon siirtämiseen, saneluun. Kyllä, luit oikein. Opettaja siis sanelee muistiinpanot lause kerrallaan, välimerkit mainiten, ja oppilaat kirjoittavat opetusmateriaalin vihkoihinsa. Kyllä meillä käytetyt prujut ovat vaan loistava keksintö.

Koulun fasilitteetit eivät muutenkaan vastaa aivan meidän vastaavia. Parinsadan opiskelijan tietotekniikan osastollamme on kaksi parinkymmenen koneen tietokonealuokkaa. Koulun 8000 muulla opiskelijalla on käytössä ”computer center”, 40 tietokoneen sali, johon pitää periaatteessa varata tunnin tietokoneaika edellisenä päivänä. Kaikki tietokoneet ovat teoriassa kytketty kyllä internetiin, mutta käytännössä surffaaminen internetissä on onnettoman kaistaleveyden takia lähes mahdotonta. Suomalaisia sivuja ladatessa

vallitsevasta muodollisesta professorin auktoriteetista (joka tunnin alussa nouseaan seisomaan kun professori saapuu luokkaan, ja sama toistuu tunnin lopussa), professorit tuntuvat hyvin läheisiltä opiskelijoille. Jokainen professori tuntee luokan kaikki oppilaat nimeltä, ja professorit haluavat oikeasti, että oppilaat myös oppivat opetettavan asian. Minä ulkomaalaisena kummajaisena olen joutunut esittäytymään miltei jokaiselle professorille henkilökohtaisesti ja kertomaan mistä olen tullut ja mitä tekemään vain siksi, että professoreita kiinnostaa, keitä heidän kursseilleen osallistuu.

Yliopiston kampus tarkoittaa täällä myös hieman enemmän mihin Suomessa on totuttu. Yliopisto sijaitsee valtavalla useiden kilometrien pituisella, kokonaan kivimuurilla ympäröidyllä alueella. Kampuksen portilla on vuorokauden ympäri vartijat kontrolloimassa alueelle saapuvia tai lähteviä autoja ja ihmisiä. Lähes kaikki opiskelijat asuvat kampusalueella sijaitsevista kymmenissä hostelleissa. Kampusalueelta löytyvät myös kaikki muut palvelut, kuten kauppia, partureita, räätäleitä ja muutama ravintolakin. Ravintoloita eivät tosin tavalliset opiskelijat tarvitse, sillä jokaisen hostellin ruokalassa tarjoillaan kolme aterialla päivässä hostellin asukkaille. Hyvinä puolenä tämän tyyllisessä kampussasumisessa on ehdottomasti lyhyet koulumatkat. Suurimmalla osal-

OPISKELUA KEHITYSMAASSA

+20... +23... +25... +29... Lentokoneen laskuliu’ussa katseeni on liimaan-
tunut infomonitoriini, jotka kertovat nopeuden ja korkeuden lisäksi myös
ulkolämpötilan. Kello neljä aamuyöllä olen saapumassa määränpäähani.
Olin internetistä säätiloja seurattessani ymmärtänyt, että vaikka Delhissä
päivälämpötila nousee yli kolmenkymmenen asteen, olisi elohopea
laskenut öisin reilusti alle kahdenkymmenen. Koen vaihtovuoteni
ensimmäisen hikisen järkytyksen.

lähtöäni kehitysmaahan vaihto-opiskelijaksi.

Koulut alkavat täällä jo elokuun alussa ja kestävät joulukuun alkuun. Jawaharlal Nehru University (JNU), vaihtoyliopistoni, on Intian valtion ylläpitämä yliopisto, eli niin sanottu julkinen koulu. Suomessa olemme tottuneet siihen, että kaikki yliopistot ovat julkisia. Kehitysmaa-Intiassa julkiset koulut ovat vähävaraisten ainoa ja kovasti tavoiteltu mahdollisuus saada korkeakoulututkinto. Kouluni tietotekniikan osastolle hyväksytään pääsykokeiden kautta vuosittain joka neljäsadas hakija uudeksi opiskelijaksi. Kuka vielä voi väittää, että Suomessa yliopistoihin on vaikea päästä? Suurin osa opiskelijoista tulee kaukaa maaseudulta. Ne, joilla on varaa, kouluttautuvat yksityisissä yliopistoissa.

Opeteltavat asiat ovat täällä samoja kuin meilläkin. Tietotekniikan opiskelijana valittavissani on muun muassa ohjelmointia, algoritmeja, e-businessia ja tietenkin matematiikkaa. Opetusmenetelmät taas ovat hyvin erilaiset. Täällä opiskellaan koulumaisesti. Vuosikurssit ovat kiinteitä kolmenkymmenen oppilaan luokkia, jotka istuvat aamusta iltaan samassa luokahuoneessa. Ainoastaan opettaja vaihtuu tunntien välillä opetettavan kurssin mukaan. Kirjoja ei käytetä, kaikki tekevät muistiinpanoja. Prujuista on turha edes haaveilla. Luokissa ei ole

selain useimmiten keskeyttää sivun latauksen aikakatkaistuksi. Onneksi läheltä löytyy maksullisia internetkahviloita, joissa on nopeat ja toimivat yhteydet.

Yliopiston virallisena kielenä on englanti. Etukäteen olin ymmärtänyt, että kaikki kouluja käyneet intialaiset puhuvat sujuvasti englantia. Olin väärässä. Englanti ei täällä ole kenenkään äidinkieli, vaan valtaosa puhuu äidinkielenään hindiä, loput jotain muuta Intian 25 virallisesta kielestä. Edes koulun professorit eivät näytä puhuvan englantia keskenään. Luonnollisesti tämä tarkoittaa sitä, että englannin ollessa kaikkien kakkoskieli, se ei todellakaan soiju sujuvana suomen suusta. Jopa osa professoreista puhuu niin epäselvästi ja vahvalla Intian aksentilla, että tunneilla on vaikea pysyä opetettavan asian perässä. Onneksi aksenttiin tottuu, näin minulle on väitetty.

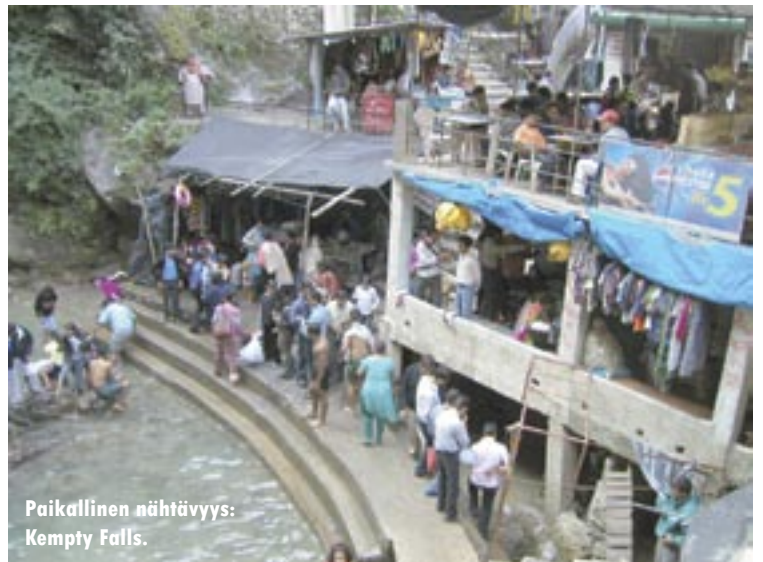
Alkuhikemetyksen jälkeen tässä koulussa on kyllä jotain, josta mekin voisimme oppia. Lähes kaikki opiskelijat osallistuvat kaikille luennoille, vaikka läsnäolopakkoa ei ole. Menestyminen Intian työelämässä vaatii tutkinnon lisäksi hyviä numeroita, joihin kaikki tuntuvat tähtäävän. Opiskelu otetaan tosissaan. Pienet opetusryhmät myös takaavat sen, että tunneilla tehdään helposti kysymyksiä, ja professori voi selittää asiat niin moneen kertaan, että kaikki ymmärtävät. Huolimatta täällä

la opiskelijoista koulumatka kestää korkeintaan viisi minuuttia ja koulun saavutaan monesti vain muistiinpanovälineet kainalossa. Eläminen ja oleminen jatkuvasti alueella, jossa kaikki muutkin opiskelevat täysipäiväisesti tuo varmasti kollektiivista opiskelutunnetta, ja opiskelua hidastavat elämän muut houkutteukset pysyvät muurien ulkopuolella. Täällä kaikki opiskelevat puhtaasti myös täysipäiväisesti.

Mitä sitten on vapaa-aika? TKK:lla olemme tottuneet mitä erilaisimpiin vapaa-ajan rentoihin, niin juhliakin kuin harrastekerhoja löytyy joka illalle varmasti jokaisen makuun. Myös täällä toimii opiskelijajärjestöjä, mutta niiden toiminta on hyvin erilaista kuin meillä. Näkyvimpänä osana ovat vahvat poliittiset kannanotot ja jatkuva kritiikki yliopistoa, kapitalismia ja liberalismia vastaan. Koulun seinät on maalattu täyteen laittomia banderolleja, joissa julistetaan useimmiten sosialismia. Myös koulun hallinto, varsinkin kaikenlainen koulun toiminta, joka voidaan jotenkin sitoa kapitalismiin, saa osakseen ankaraa kritiikkiä. Koulun johtoa syytetään edelleen perivihollisen, ylikansallisen kapitalismin tukemisesta, sallittua Nestlen vuokratila kahvilalleen viime keväänä kampuksen alueelta. Järjestöjen tähän asti näkyvin tapahtuma on ollut nälkälakko koulun huonojen fasilitteettien vastaan. Alkusyksystä aktiivisimmat opiskelijat näntyivät pel-

Eero osti rummun ja katumuusikko pyysi Eeroa mukaan soittamaan.

Paikallinen nähtävyys: Kempty Falls.

Yliopiston pääsisäänkäynti.

källä vedellä viikon koulun hallintorakennuksen edessä. Ikävä kyllä, en osaa kertoa saavutettiin tällä tempauksella jotain vai ei.

Juhliakin on, kyllä. Tosin suomalaiset, alkua innostuko, alkoholi on kielletty koko kampuksen alueella. Kahdesti olen täällä oloni aikana käynyt kampuksella niin sanotuissa dance partyissa. Vähäisen tarjonnan vuoksi tällaiset juhlat ovat hyvin suosittuja. Musiikin alettua tanssialttaa on täyttynyt nopeasti juhlijoista, ja minäkin olen rientänyt ottamaan ilon irti. Ikävä kyllä, tanssialtalla on vain miehiä.

Naisten asema ei edes tässä uuden sukupolven kansoittamassa korkeasti koulutettuvien ylemmässä yliopistossa nouse lähellekään länsimaalaista tasoa. Tyttöjen ei kerta kaikkiaan ole tässä kulttuurissa soveliaa mennä tanssialtalle keikuttamaan itseään vieraiden poikien sekaan. Lisäksi tyttöjen riesana ovat tällaisissa tilaisuuksissa poikien ylimielinen rietastelu, käsittämättömän tarve päästä vain lääppäisemään tyttöä epäasiallisesti. Siveyttään tarkasti varjeleville tytöille tällainen olisi sietämättömän kiusallista. Niinpä tässäkin yliopistossa toimii seksuaalisen häirinnän komitea, jolle voi raportoida yliopistolla tapahtuvista siveettömyyksistä. Ran-

gaistuksena häiritsijä voidaan jopa erottaa koulusta.

Koulun lisäksi enemmän on kuitenkin järkyttänyt elämänmeno tässä vastakohtien maassa. Loisteliaan viiden tähden hotellin ikkunasta voi avautua näkymä katulasten slummiin, jossa villisiat vilistävät vapaana lasten leikeissä. Jätehuolto on hoidettu ”luonnollisella” tavalla pyhien lehmien märehäissä asuinalueiden jätetunkioilla, ja vesi saadaan riittämään 13 miljoonalle pääkaupungin asukkaalle kun sitä jaellaan vesijohtoverkkoon vain kaksi tuntia päivässä. Suomalaiselle sinisilmälle ihmetystä on riittänyt kuitenkin niin paljon, että turha edes yrittää saada hämmennystäni ymmärretyksi muutamassa lauseessa. Seuraavalla kerralla yritän pukea sanoiksi elämänmenoa ja arkea täällä pakokaasunsumuissa suurvallan pääkaupungissa. Hätäisimmät voivat lukea kuulumisiani matkapäiväkirjastani ja lähettää sähköpostilla kysymyksiä seuraavaan tekstiini.

Eero Eloranta

Kirjoittaja on TKK:n tietotekniikan opiskelija, joka on vaihdossa Jawaharlal Nehru Universityssä New Delhissä. Matkapäiväkirjaa voi seurata osoitteessa: www.eeroeloranta.com.

Keski-ikäinen nainen joutuu kaapatuksi kotoaan. Käynnistyy ”jännittävä” ajojahti, jossa pääosassa on Nokian matkapuhelin.

Elokuva menee suoraan asiaan: parin minuutin juonenkehittelyn jälkeen ilkeän näköiset miehet kaappaavat kotiaskeita tekevän Jessica Martinin (**Kim Basinger**). Kaapattu vaimo suljetaan synkälle ullakolle. Ennen kuin roistot poistuvat, yksi heistä käy hajottamassa tyrmässä olleen puhelimen.

Elokuva toinen päähenkilö on kypsymätön mies-poika Ryan (**Chris Evans**), joka on juuri saanut pakit tyttökaveriltaan Chloelta (**Jessica Biel**). Bielin osa jää lopulta aika pieneksi. Samalla kun päähenkilöt esitellään, pääsevät myös julkisuutta halajavat bikinitytöt esittelemään itseään.

Leffan todellinen päähenkilö ja ratkaisuhahmo pääsee esille, kun Ryan riitelee entisen hoitonsa kanssa. Ryan päättää hiukan kettuilla Chloelle ja ottaakin tästä Nokian 6600-mallilla lyhyen ja kuvan laadultaan aivan uskottoman tarkan videopätkän. Kapulalla on elokuvan juonen kannalta aivan oleellinen osa. Lopussa hienot ominaisuudet kerrataan vielä kerran: puhelimella voi vaikkapa ottaa kuvia ja taltioida videota. Lisäksi puhelin on ilmeisesti täysin

vesitiivis, sillä lähellä loppua Ryan putoaa mereen ja silti puhelin toimii aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut! Myös loppuratkaisu perustuu täysin puhelimen uskomattomiin ominaisuuksiin.

Leffa on aika tavanomainen kaahailutarina. Peltiä menee ruttuun ja hienoja autoja vilisee valkokankaalla. Asiaa tarkemmin tietämättä voisi arva- ta, että myös Porsche on halunnut näkyvyyttä elokuvassa. ”Omaperäinen” piirre elokuvassa on se, että kaapattu Jessica antaa ohjeita puhelimitse (jonka hän onnistui kasaamaan sen jälkeen kun se oli hajotettu lekalla) nuorelle pelastajalleen. Samanlainen juonikuvio toistui mustavalkoisessa kylmän sodan trillerissä, jossa ydinsodan partaalle ajautuneet suurvallat selvittelivät tilannetta kuumanlinjan välityksellä. Puhelinkeskustelut lei- maavat muutenkin tapahtumia koko puolitoistatuntisen ajan.

Rakenteeltaan elokuva on kuin eräänlainen sketsikokoelma. Vaikeudet ja onnelliset sattumat vaihtelevat ilman mitään erityistä syytä. Kännyk- kään häpöttävältä sankarilta on vähällä loppua akku, mutta ei hätää: tuos- sa vieressähän onkin kännykkämyymälä, jossa muuten aivan sattumalta on näkyvillä vain Nokian tarvikkeita. Puolivälin tienoilla sankarimme auto (Porsche) on harmillisesti hinattu pois. Tällä kertaa ohi lipuu hinausfirman auto, jota seuraamalla pääsee kätevästi (kaupungin ainoalle?) siirrettyjen autojen varasto- paikalle.

Elokuva on ihan hyvää viihdettä, jos ei halua kes- kittyä elokuvatai- teen hienoimpiin vivahteisiin. Par- haan suorituksen elokuvassa tekee **William H Ma- cy** ryhdikkäänä poliisina. Jos joku odotti pääsevänsä ihailemaan Kim Basingerin ainut- laatuista kauneut- ta, saattaa hän pettyä. Basinger täyttää pian 51.

Sensuroitu verkosta mainosten suuren koon vuoksi.

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Vuoden teekkarikuva 2004 -kilpailu: 2000-luvun teekkarit

Millainen on 2000-luvun teekkari, ja millaista on tämän hetken teekkarikulttuuri? Hauskimmat ja osuvimmat otokset kannattaa lähettää Vuoden teekkarikuva -kilpailuun 17.12.2004 mennessä.

Osallistua voivat kaikki TKY:n jäsenet enintään kolmella kuvalla. Kilpailuun osallistuvien kuvien tulee olla tyydyttävänlaatuista paperikuvia ja vähintään kokoa 9 x 13 cm. Kuvat voivat olla väri- tai mustavalkokuvia. Kolmelle parhaalle on luvassa ruhtinaalliset palkinnot sekä mainetta ja kunniaa!

Lisätietoja ja osallistumisohjeet osoitteesta <http://www.tky.fi/viestinta/teekkarikuva2004/> ja TKY:n tiedottajalta Juha Stjärnstediltä, tiedottaja@tky.hut.fi, puh. 468 2182.

Varma nakki - TKY:n yhden illan mittainen ruokakurssi

Tule opettelemaan, miten herkullista ja trendikästä ruokaa voi valmistaa vaivatta ja lähes pilkkahintaan! Kurssi järjestetään vielä ma 29.11. ja ti 30.11. klo 18–22 JMT 3:n keittiössä.

Kurssilla valmistetaan ja syödään runsas kolmen ruokalajin illallinen. Hintaa tästä kaikesta kertyy ainoastaan 5 e. Ilmoittautuminen ke 24.11. mennessä TKY:n sihteeristön teekkaripalveluun. Kurssimaksut ilmoittautumisen yhteydessä. Lisätietoja kurssin pitäjiltä Teekkarimartoilta (teema@tky.hut.fi).

Lähde mukaan TKY:n hallitukseen 2005!

Miltä TKY näyttää ensi vuonna? TKY etsii innostuneita toimijoita vuoden 2005 hallitukseensa. Hallitus johtaa ylioppilaskunnan toimintaa, ja se on muutenkin loistava näköalapaikka koko Otaniemen opiskelijayhteisön toimintaan.

Hallituksen valitsee edustajisto 9.12. Hallitusvalintaa edistää työryhmä, johon voit ottaa yhteyttä täysin luottamuksellisesti kaikissa valintaan liittyvissä kysymyksissä sekä ilmoittaaksesi kiinnostuksestasi lähteä mukaan hallitukseen.

Koko työryhmän tavoitat osoitteella tkyh2005@tky.hut.fi, ja ryhmän yksittäiset jäsenet seuraavista sähköpostiosoitteista ja puhelinnumeroista. Lisätietoa osoitteesta: <http://www.tky.fi/tkyh2005/>

Lisäksi yksittäisien hallituksen jäsenien toimenkuvia koskevissa kysymyksissä voit ottaa yhteyttä myös kyseiseen vuoden 2004 TKY:n hallituksen jäseneseen (yhteystiedot TKY:n kotisivuilla, <http://www.tky.fi/>).

Hallitusehdokkaiden on oltava tiedossa viimeistään 1.12.2004, jotta tieto kaikista kiinnostuneista ehtii mukaan 2.12.2004 pidettävään paneeliin!

Företaget "The Duck's Tattoo" i Östra centrum är hans eget. Ungefär femton tatueringar ser där dagens ljus varje dag.

Men vägen till framgång har inte alltid varit så lätt. I unga år började **Diego Villanello** sin karriär som tatuerare med synål och färg. Ibland ställde vänner och bekanta upp som försökskaniner, ibland lät han fantasin flöda med den egna kroppen som underlag. Nästa steg var att bygga egna tatueringsmaskiner. Kundkretsen ökade och snart kunde Villanello öppna eget.

Jani Järviukuona har velat ha en tatuering i tio års tid, utan att våga ta det avgörande steget. Nu är det äntligen dags. Som de flesta andra som kommer till "The Duck's Tattoo" har han med en

modell av tatueringen. Den abstrakta teckningen skall föreställa eld och vatten.

Ljudet av tatueringsmaskinen skär ända in i benmärgen. Järviukuonas rygg är blossande röd och med jämna mellanrum torkar Diego Villanello bort blodet som inte slutar rinna. Det ser fruktansvärt otäckt ut, men Järviukuona verkar lugn.

– Det gör inte alls ont, försäkrar han.

Villanello berättar att det gör mest ont på de ställen där nerverna går nära huden. Han har tatuerat allt från små hjärtan på vrister till detaljrika konstverk över hela ryggar. Svartvita och i färg. En normalstor tatuering tar ungefär en och en halv timme att göra.

– Det viktiga är inte storleken eller motivet, utan att tatueringen blir bra, säger han.

Allra helst gör han ändå porträtt på människor och djur. Diego Villanello är konstnär ut i fingerspetsarna.

– Alla tatuerare måste kunna rita. Skillnaden är bara att man gör det på hud istället för på papper.

Största delen av dem som gör en tatuering är mellan 20 och 40 år. Villanello berättar att han har tatuerat allt från tonåringar till pensionärer. Åldersgränsen på "The Duck's Tattoo" är 18 år. An-

nars är det föräldrarnas tillstånd som gäller.

– Jag vill inte ha arga föräldrar efter mig, motiverar Villanello sitt beslut.

Varför vill man då ha en tatuering och utsätta sig för onödigt lidande? Diego Villanello ser uttråkad ut.

– Varför har du örhängen? Det är snyggt helt enkelt.

Trender kommer och går också inom tatueringsbranschen. Det är inte ovanligt att folk vill ha en likadan tatuering som någon berömd person.

– För några år sedan var Pamela Anderssons tatuering runt armen högsta mode, berättar Villanello.

Han understryker vikten av att sköta sin tatuering och hålla den ren från smuts. Särskilda krämer som man kan smörja in sin tatuering med finns att köpas på tatueringsbodas och apotek.

Jani Järviukuonas tatuering är färdig. Den är mycket stilren och snygg. Han drar på sig tröjan medan Diego Villanello tvättar händerna. Bredvid handfatet står ett kramdjur. Det är Ior från Nalle Puh. På väggen hänger tavlor föreställande monster och skelett. Kontrasten är slående.

MALIN KOCK

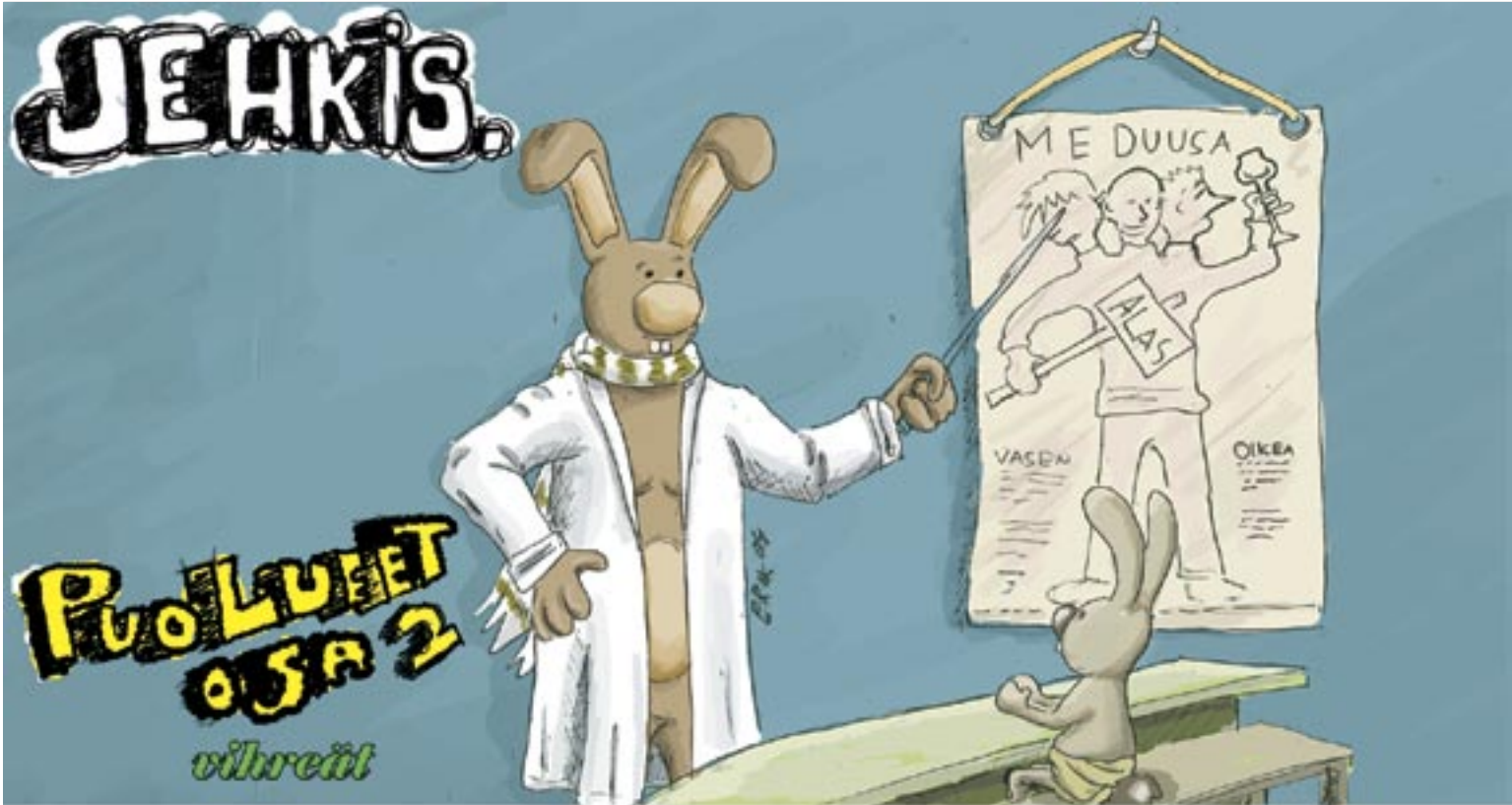
Diego Villanello är tatuerare. Ett udda yrke enligt vissa. Det tycker inte han själv.

Jani Järviukuonas rygg är blossande röd. Det ser otäckt ut, men han försäkrar att det inte gör ont.

Diego Villanello är tatuerare. Ett yrke bland alla andra, enligt honom själv.

Jehkiksen mielestä skitsofrenia on vakava tauti

TAPAHTUMAKALENTERI

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajankohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittää mukaan myös yhteystiedot.

KILLAT

Athene
25.11. Tanssiharjoitukset, Smökki. Hiotaan wanhat tanssit iskukuntoon lähellä olevaa Infoohkyä silmällä pitäen. Wanhat killistit neuvoa ja soittattaa Cicapoa kuluneelta C-kasetilta, parasta hommaa. Ehkä joku kaverikilta mukana törmäilemässä.
27.11. Infoohky! Athene täyttää 5 vuotta, ei piä

suotta juhli! Luvassa Athenen isoimmat bileet ikuna.
2.12. Pikkujoulu! JMT 3A kattosauna. Pipareita, glögiä, paheita. Oiva tapa jättää killatoiminta tentti- ja lomarientojen ajaksi.

Fyysikkokilta
Ke 24.11. Seminaari
La 27.11. Vanhempainsitit
Pe 3.12. Vaalikokous + pikkujoulu
Kiltarekry on käynnissä! Ilmoittaudu ehdolle ensi vuoden raatiin tai toimariksi kiltiksen edessä olevalla ilmoitustaululla. Valinnat tehdään vaalikokouksessa. Käy myös vaalisivuilla osoitteessa: www.tky.hut.fi/~fk/vaalit/
www.tky.hut.fi/~fk

Puunjaloistajakilta
25.11. Eka Chemicals Sitsit

1.12. Harjoitteluseminaari, P1
3.–5.12. ValleyPap
7.12. Pikkujouluexcu Albany
11.12. Mekanistien juhlasitit

Rakennusinsinööriilta IK
26.11. Vaalikokous
26.11. pIKkujoulu
29.11. N.sauna, Rantsu
29.11. Laulusauna, Gorsu
1.12. Viini- ja juustoilta, 3A kattosauna
2.12. Piparielementti-ilta, OK20 pieni
7.12. Gummijoulu, Gorsu

SIK
Ti–To 23.–25.11. Yritydeitti, S-Osasto
Ke 24.11. Ericsson-saunailta, OK20iso klo 19
Ke 1.12. Valtuuston kokous, S4, klo 17 ja 19
To 2.12. pikoJoule, Smökki, klo 19

Tietokilta
1.12. klo 19 Peli-ilta, JMT3A takkakabinetti + pelitila
7.12. klo 19 TiKkujoulu, Rantsu

Vuorimieskilta
Pe 26.11. klo 19 Vuorimieskillan 57.vuosisuhla, vuosisuhlan sillis la 27.11. klo 12.
Pe 3.12. Pikkujoulu klo 18 Gorsussa

YHDISTYKSET

AEGEE
AEGEEssa tapahtuu, niin Helsingissä kuin ympäri Eurooppaa! Joka keskiviikko tapaamme klo 19.45 Kantis Pubissa (Ruoholahdenkatu) tai La Fiolessa (Eerikinkatu).
11.12. Pikkujoulu Turussa
18.12. Pikkujoulu Helsingissä
Lisätietoa: www.helsinki.fi/jari/aegee

Puumekanistikerho
25.11. Fuksi-iltapäivä mekanistilafkalla
2.12. Vaalikokous ja pikkujoulu

Remburssi - Kansainvälisen kaupan opiskelijayhdistys
23.11. klo 18:00 SOS- ilta, OK20 iso
23.11. klo 16:00 Vaalikokous, OK20 iso
1.12. klo 18:00 Pikkujoulu, JMT3A kattosauna
www.remburssi.org

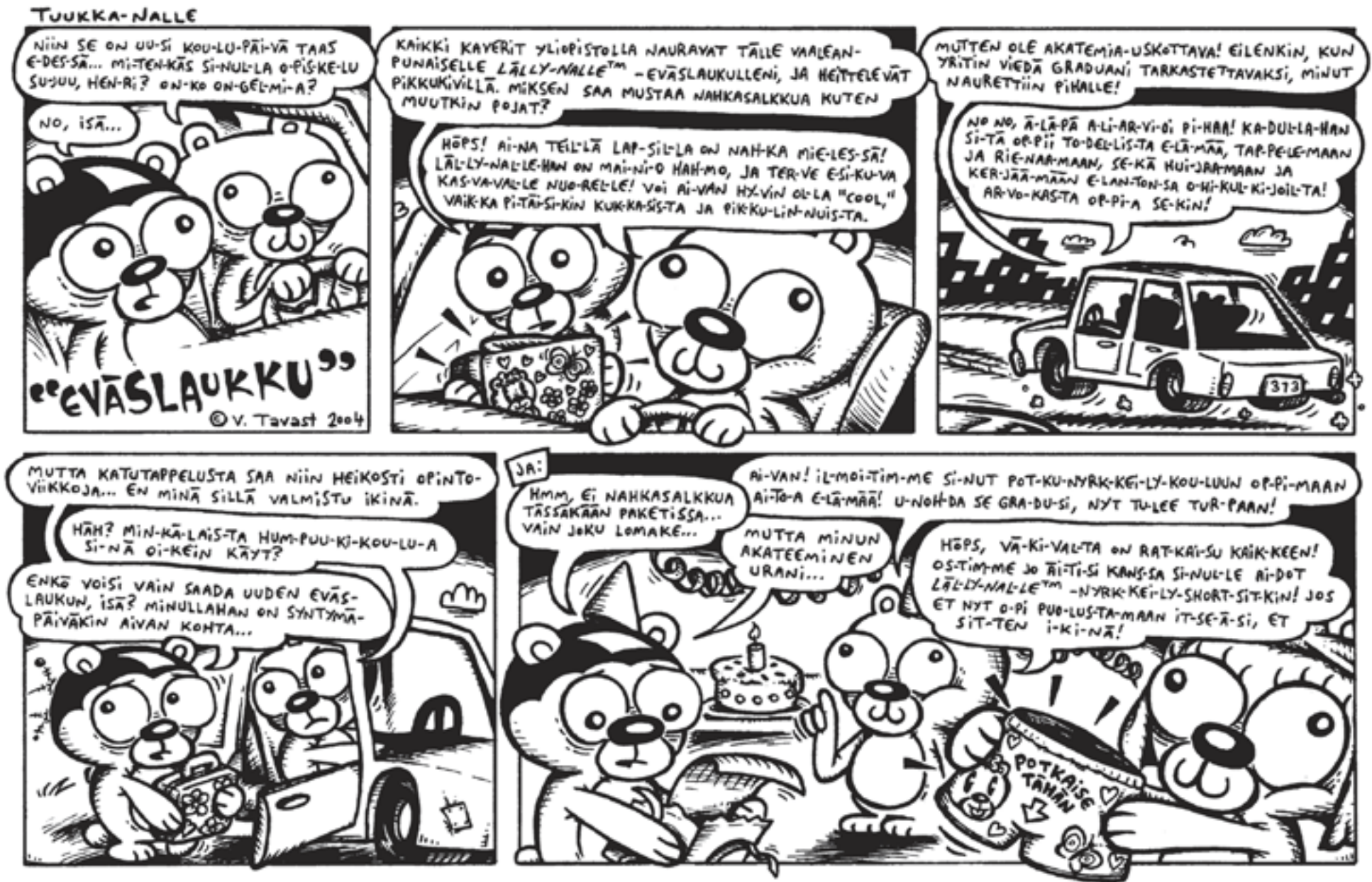
Ristin kilta
Otaniemen kappelilla:
ke 24.11. klo 19 Heikki Lindfors: Usko ja mieli
ke 1.12. klo 19 teeilta
Laskupiiri joka keskiviikko klo 16 alkaen
Otaniemen kappelin kerhotilassa – tule laskemaan fuksikurssien tehtäviä vanhempien tieteenharjoittajien avustuksella!
On Mondays The International Bible Study at the Otaniemi Chapel from 6 to 8 p.m. Teachers from the EICF and the IEC.
Lisätietoa: www.ristinkilta.fi

Telehpy
2.12. Askarteluilta, takkakabinetti
7.12. Pähkinäsärkijä- ja hiirikuningas, Kansallisooppera
10.12. Pikkujoulu, takkakabinetti
Lisätietoa: www.tky.hut.fi/~telehpy

MUUT

Club Laugh Riot
25.11. Smökki, ovet aukeavat klo 19, Show time klo 20. Lavalla MC Antti Virtanen, Pete Harju, Markku Toikka ja Jean-Erik Chaumartin. Lippuja (6 euroa) saa TKY:n sihteeristöltä ja ovelta.

Hämäläis-Osakunnan Laulajien konsertti
Hämäläis-Osakunnan Laulajien (joht. Esko Kallio) joulukonsertti LUNTA LUMELLE - YUKI E YUKI pe 3.12. klo 19.30 Paavalin kirkossa (Sammatintie 5, Vallila). Liput 10/5 euroa. Joulukonsertissaan HOL tarjoilee perinteistä ja uudempaa kuoro-musiikkia välillä soitinmusiikilla höystettynä. Konsertissa kuullaan myös kantaesityksenä Matthew Whittallin teos Yuki. Lippuja saatavana ennakoon kuorolaisilta tai kkangas@cc.hut.fi

	Leikkaa tästä!				
	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS-TALO	TÄFFÄ
KE 24.11	Yrttilihapyöryköitä (l), tummaa paistinkastiketta (l) Kinkku-ananaspannupizzaa (l) Keltaista kasviskastiketta (vl,g), riisiä Aprikoosirahkaa (vl,g)	Karjalanpaistia Punajuuri-aurajuustolaattikkoa Lohikeittoa Välimeren kasvissalaattia À la carte: Kalkkunapihvit sweet and sour -kastikkeella	Unimakkaraa perunasoseella ja sinappikastikkeella (pyydä l,g) Kalkkuna crispy fingers perunasoseella ja dipillä (pyydä l) Feta-kasvishöystöä (k,vl,g, pyydä ve,l) + Kebabpizza + Kasvispizza (paprika, sipuli, oliivi)	Pippuriporsasta ja riisiä Parsakaali-tomaattipastaa Kermaista kanakeittoa Kasvis-wrapit Jauhelihasalaattia Tex Mex À la Carte: Lohta talon tapaan	À la carte: Grillipihvi JAUHELIHAKASTIKETTA JA SPAGETTIA (l) Gorgonzolakastiketta (vl) Kalakeittoa (vl,g)
TO 25.11	Liha-makaronilaattikkoa (vl) Tomaattista seitipataa (l,g), keitettyjä perunoita Parsakaali-tomaattipastaa (vl) Hunajaomenat, minttu-vaniljakastiketta (vl)	Broiler-pastavuokaa Kasvispihvejä yrttikastikkeella Hernekeittoa ja pannukakkua Fetasalaattia	Kreikkalainen broileripata (vl, pyydä l) Jauhelihaperunasoselaattikkoa (g) Kasvisrisottoa (k,ve,l,g) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (herkkusieni, aurinkokuivattu tomaatti, sipuli)	Unibroileria ja currykastiketta Minimaissi-suolapähkinärisottoa Tuorejuusto-perunakeittoa Kinkku-ananaspizzaa Riisi-kanasalaattia À la Carte: Wieninleike ja muusi	À la carte: Täffänleike KALAA TARTAR (l) LASAGNEA Kasvislasagnea Porokeittoa (l,g)
PE 26.11	Unibroileria (l), currykastiketta, riisiä Naudanlihaa punacurry-kastikkeessa (l), riisiä Kasviskiusaus (vl,g) Wieninleike (l), perunasosetta (vl) Suklaa-banaanitorttua (vl)	Kebab Kasvisgratiinia Purjo-perunasosekeittoa Lohi-pastasalaattia À la carte: Porsaanfilettä dijon-sinappikastikkeella	Mexicolainen kala (vl) Jauhelihakastiketta spagetin ja juustoraasteen kera (l,v) Kermasipulit spagetin kera (k,vl, pyydä ve,l,g) + Kana-pekonipizza + Kasvispizza (herkkusieni, ananas, aura)	Liha-makaronilaattikkoa Broileri-hedelmäkastiketta Tomaattista kikhernekeittoa Uniperuna kasvistäytteellä Tonnikala-pennesalaattia À la Carte: Sinihomejuustohärkää	PORSAANLEIKE JA SIENIKASTIKETTA Kasvistäytteiset crepit Katkarapukeittoa
MA 29.11.	Kalapuikot (l), tilli-kermaviilikastiketta (vl) Unimakkaraa (l,g), perunasosetta (vl) Auringonkukka-kasviswokkia, riisiä (l,g,vr) Kinuskipäärynöitä (vl)	Bolognese (l,g) Juustotäytteiset parsakaalipihvit (vl) Ranskalaista kalakeittoa (l,g) Tijuanasalaattia	Hunajakalkkunaa omena-kermakastikkeessa (vl) Pedron kasvishöystö (k,ve,l,g) + Tex mex -wokki (l,g) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza	Porsas-kaalicurry ja riisiä Unimakkaraa sipuli-juustotäytteellä Parsakeittoa Uniperuna kasvistäytteellä Broilersalaattia Tex Mex À la Carte: Oskarin leike	À la carte: Wieninleike JAUHELIHAPIHVI JA SIPULIKASTIKE Couscouspihvit ja herkkusienikastike Kalakeitto (l,g)
TI 30.11.	Jauheliha-kaalilaattikkoa (l,vr) Kanaa Marengo, riisiä (l,g) Herkkusieni-paprikakastiketta, riisiä (vl) Oskarinleike (l), lohkoperunoita (l,g) Omenakiisseliä (vl)	Grillattua broileria kasvislisäkkeellä (l,g) Vehnä-kasvisrisottoa (l,veg) Hapankaali-bratwurstikeittoa (l) Tonnikalasalaattia	Banaanibroileri (vl,g) Tomaattinen kasvis-nuudeliwokki (k, pyydä ve,g) + Porsaanleike juustoisella pippurikastikkeella (vl, pyydä l) + Salami-ananaspizza + Kasvispizza	Jauheliha-perunaviipalelaattikkoa Kanaa Marengo Papu-kasviskeittoa Kasvis-homejuustopizzaa Juustosalaattia À la Carte: Paneroitua puna-ahventa ja remoulade-kastiketta	À la carte: Oskarinleike BROILERIA JA CURRYKASTIKE (VL) Kasviscrepit Lihakeitto (l,g)
KE 1.12.	Lihaa ja juureksia kastikkeessa (l,g) Kalamurekepihvit (l), pinaattimuhenosta (vl) Porkkanapihvit (l), basilika-perunapyreetä (l,g) Puolukkarahkaa (vl,g)	Lindströminpihvit paistetulla sipulilla (vl) Krepit kasvistäytteellä (vl) Juusto-vihanneskeittoa (vl) Pariloitua lohisalaattia À la carte: Kievin kanaa (vl)	Broileri-pekonihöystö (vl) Puutarhurin kasvispihvit yrtti-jogurttikastikkeella (k,vl pyydä l,ve) + Kebabpita (vl) + Kinkku-herkkusienipizza + Kasvispizza	Lihapyöryköitä ja meirami-kermakastiketta Kasvisgratiinia Siskonmakkarakeittoa Lämmin kinkkukerrosleipä Nizzalainen kasvissalaatti À la Carte: Pippuripihvi	À la carte: Grillipihvi JAUHELIHAKASTIKE JA SPAGETTI (l) Kermanen basilikakastike (vl) Tomaattikeitto (vl)
TO 2.12.	Ranskalaista jauhelihakastiketta, riisiä/keitettyjä perunoita (l) Kana-kasvisgratiinia, riisiä/keitettyjä perunoita (vl) Inkivääri-papuwokkia (l,g,vr), riisiä Paistettua kirjolohia(l), tomaatti-tuorejuustokastiketta (vl) Porkkanahalva (vl)	Yrttikalaleikettä tartarkastikkeella (l) Pähkinäisiä yrttikasviksia (vl) Hernekeittoa ja pannukakkua Currykanasalaattia	Talonpannu (l) Hernekeittoa pannukakun ja hillon kera Kasvishernekeittoa pannukakun ja hillon kera (k, pyydä l,g,ve) + Paistettua kirjolohia jogurtti-rosmariniinikastikkeessa (vl) + Kana-ananaspizza + Kasvispizza	Ranskalaista jauhelihakastiketta ja pastaa Kasvis-juustokastiketta ja pastaa Yrtti-perunasosekeittoa Kinkku-ananas-homejuustopizzaa Kalkkuna-perunasalaattia À la Carte: Pestolohi	À la carte: Täffänleike KEBAB JA RIISI Täytetyt tomaatit (l,g) Pinaattikeitto ja puolikas muna
PE 3.12.	Lihapyöryköitä (l), meirami-kermakastiketta (vl), peruna-sosetta (vl) Tonnikala-oliivikastiketta (vl), spagettia Gruusialaista kaalivuokaa (vl,g) Marja-kaurapiirakkaa (vl)	Lihapyöryköitä kermakastikkeessa (vl) Kasvislasagnea (l,veg) Juuresosekeittoa ja pasteiia (vl) Katkarapu-pastasalaattia À la carte: Katkarapukampelaa (vl)	ITSENÄISYYSPÄIVÄLOUNAS Jauhelihamureke perunasoseella (pyydä l) Juureshöystö perunasoseella (k,g pyydä l,ve) + Riistakäristystä perunasoseella ja puolukalla (g, pyydä l) + Kinkku-ananaspizza + Kasvispizza	Itsenäisyyspäivän kunniaksi: Karjalanpaistia Rukiiset silakat Juusto-kasviskeittoa Kotijuustosalaattia À la Carte: Riistakäryä ja pottuvoita	JOULULOUNAS
MA 6.12.	Suljettu	Suljettu	Suljettu	Suljettu	Suljettu
TI 7.12.	Kaneli-naudanlihakastiketta (vl), riisiä Tonnikalalasagnea (vl) Kaalipiirakkaa (vl) Tuoremarjakiisseliä (vl)	Tomaatti-mozzarellakalaa (vl) Tortellonit pinaatti-kastikkeessa (vl) Nakkikeittoa (l,g) Pepperoni-pasta-salaattia	Tomaatti-basilikapasta (l,k,ve) Tonnikalapasta (l) + Porsaanleike bearnaise-kastikkeella + Jauheliha-aurapizza + Kasvispizza	Kaneli-naudanlihakastiketta Vihanneswokkia ja riisiä Meksikolaista kasviskeittoa Jauheliha-tomaattipizzaa Lämminsavulohi-pennesalaattia À la Carte: Pustan porsaanleike ja inkivääri-kermaperunat	À la carte: Sipulipihvi PYTTIPANNU, SALSAA Kasvispyttipannu, salsaa Kevätsipulikeitto À la carte: Kalifornianleike KOOKOSBROILERI (VL) Täytetyt zucchinat (vl) Lihakeitto

VIIKONLOPPUNA AVOINNA ON

DIPOLI

BUFFET AVOINNA

lauantaisin klo 11.30–15.00

ja SERVIN MÖKKI

ME

JEE JEE JEE !

SERVIN MÖKKI

La 27.11.

Pyttipannua kananmunalla (l,g)
Kasvispyttipannua
kananmunalla (k,g,l pyydä ve)
Broileripata
+ Jauheliha-herkkusienipizza
+ Kasvispizza

Su 28.11.

Kalapastaa (vl)
Broileripyörykät
tomaattikastikkeessa (vl, pyydä l)
Kasvispastaa (k,vl, pyydä l,ve)
+ Kinkku-ananaspizza
+ Kasvispizza

La 4.12.

Kalaburgerpihvi
kermaviilikastikkeella (vl)
Curry-omenapossua (l,g)
Kasviscurry (k,ve,l,g)
+ Jauheliha-aurajuustopizza
+ Kasvispizza

Su 5.12.

Viinitarhan kalaa (vl,g)
Broileria thaimaalaisittain (l)
Kasvispaistos (k,vl, pyydä l,ve)
+ Salami-herkkusienipizza
+ Kasvispizza